

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	<i>I Meddelelser</i>	
	Kommissionen	
2003/C 82/01	Euroens vekselkurs	1
2003/C 82/02	Statsstøtte — Frankrig — Støtteforanstaltning C 6/03 (ex NN 139/02) — Rivesaltesplanen — Skattelignende CIVDN-afgifter — Opfordring til at fremsætte bemærkninger efter EF-traktatens artikel 88, stk. 2	2
2003/C 82/03	Statsstøtte — Tyskland — Støtte C 9/03 (ex NN 156/01) & (ex N 97/01) — støtte til maskinringene i Bayern — Opfordring til at fremsætte bemærkninger efter EF-traktatens artikel 88, stk. 2	12
2003/C 82/04	Godkendt statsstøtte inden for rammerne af bestemmelserne i artikel 87 og 88 i EF-traktaten — Tilfælde, mod hvilke Kommissionen ikke gør indsigelse	18
2003/C 82/05	Godkendt statsstøtte inden for rammerne af bestemmelserne i artikel 87 og 88 i EF-traktaten — Tilfælde, mod hvilke Kommissionen ikke gør indsigelse ⁽¹⁾	18
2003/C 82/06	Anmeldelse af en planlagt fusion (Sag COMP/M.3104 — Compass/Cremonini/JV) — Det overvejes at behandle denne sag i henhold til den forenkede procedure ⁽¹⁾	20
	<i>II Forberedende retsakter i henhold til afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union</i>	
2003/C 82/07	Initiativ fra Den Hellsenske Republik med henblik på vedtagelse af Rådets forordning om proceduren for ændring af Sirene-Håndbogen	21
2003/C 82/08	Initiativ fra Kongeriget Spanien med henblik på vedtagelse af Rådets direktiv om transportvirksomheders forpligtelse til at fremsende oplysninger om befordrede personer ...	23

Informationsnummer

Indhold (fortsat)

Side

2003/C 82/09

Initiativ fra Den Helleniske Republik med henblik på vedtagelse af Rådets afgørelse om
proceduren for ændring af Sirene-Håndbogen 25

III Oplysninger

Kommissionen

2003/C 82/10

Begrænset indkaldelse af forslag vedrørende projekter på arbejdsmiljøområdet —
VP/2003/19 27

I

(Meddelelser)

KOMMISSIONEN

Euroens vekselkurs ⁽¹⁾

4. april 2003

(2003/C 82/01)

1 euro =

Valuta			Kurs		
Valuta			Kurs		
USD	amerikanske dollar	1,072	LVL	lettiske lats	0,6239
JPY	japanske yen	128,7	MTL	maltesiske lira	0,4232
DKK	danske kroner	7,4265	PLN	polske zloty	4,3615
GBP	pund sterling	0,6844	ROL	rumænske leu	36 430
SEK	svenske kroner	9,1982	SIT	slovenske tolar	232,0255
CHF	schweiziske franc	1,4865	SKK	slovakiske koruna	41,234
ISK	islandske kroner	83,82	TRL	tyrkiske lira	1 777 000
NOK	norske kroner	7,798	AUD	australske dollar	1,7842
BGN	bulgarske lev	1,9497	CAD	canadiske dollar	1,5824
CYP	cypriotiske pund	0,58531	HKD	hongkongske dollar	8,3611
CZK	tjekkiske koruna	31,781	NZD	newzealandske dollar	1,9705
EEK	estiske kroon	15,6466	SGD	singaporeanske dollar	1,9044
HUF	ungarske forint	245,43	KRW	sydkoreanske won	1 348,58
LTL	litauiske litas	3,4523	ZAR	sydafrikanske rand	8,5424

⁽¹⁾ Kilde: Referencekurs offentliggjort af Den Europæiske Centralbank.

STATSSTØTTE — FRANKRIG

Støtteforanstaltning C 6/03 (ex NN 139/02) — Rivesaltes-planen — Skattelignende CIVDN-afgifter

Opfordring til at fremsætte bemærkninger efter EF-traktatens artikel 88, stk. 2

(2003/C 82/02)

Ved brev af 24. januar 2003, der er gengivet på det autentiske sprog efter dette resumé, meddelte Kommissionen Frankrig, at den havde besluttet at indlede proceduren efter EF-traktatens artikel 88, stk. 2, over for ovennævnte støtteforanstaltning.

Interesserede parter kan senest en måned efter offentliggørelsen af nærværende resumé og det efterfølgende brev sende deres bemærkninger til støtteforanstaltningen til:

Europa-Kommissionen
Generaldirektorat for Landbrug
Direktorat for Økonomiske Retsforskrifter for Landbruget
L 130 5/120
B-1049 Bruxelles
Fax (32-2) 296 21 51.

Disse bemærkninger vil blive videresendt til Frankrig. Interesserede parter, der fremsætter bemærkninger til sagen, kan skriftligt anmode om at få deres navne hemmeligholdt. Anmodningen skal være begrundet.

RESUMÉ

Kommissionen har som følge af en klage forhørt sig hos de franske myndigheder om foranstaltningerne ved brev af 19. juli 1999, 16. december 1999, 24. august 2000 og 9. december 2000. Frankrigs Faste Repræsentation ved Den Europæiske Union har svaret Kommissionen ved brev af 19. august 1999, 24. februar 2000 og 25. januar 2001. Kommissionens tjenestegrene har afholdt møde med de franske myndigheder samt med en delegation fra CIVDN (Comité interprofessionnel des vins doux naturels). Ordningen er ikke blevet anmeldt til Kommissionen i henhold til traktatens artikel 88, stk. 3. Den synes derfor at udgøre en ny støtteforanstaltning, der er iværksat i strid med traktatens artikel 88, stk. 3, og støtten er dermed i traktatens forstand ulovlig.

Kommissionen har besluttet at indlede den undersøgelsesprocedure, der er fastsat i traktatens artikel 88, stk. 2, vedrørende ovennævnte støtteforanstaltning, idet det ser ud til, at der ydes statsstøtte til vinproducenterne i strid med traktatens artikel 87.

»Rivesaltes-planen«

I 1996 besluttede CIVDN at iværksætte en omstilling af vinproduktionen med henblik på at erstatte en del af produktionen af »vins doux naturels« i den østlige del af Pyrenæerne (Pyénées Orientales) ved rydning og genbeplantning af kvalitetsvinsorter for at råde bod på den strukturelle krise, som denne produktion

tion var ramt af, og som regelmæssigt gav sig udslag i bratte afsætningsfald. Formålet med støtten var at finansiere en kvalitativ forbedring af vinstokbestanden i denne region.

For at gennemføre denne omstilling (kendt som »Rivesaltes-planen«) fik regionens producenter adgang til en jordudtagningspræmie pr. ha finansieret over de offentlige budgetter til delvis dækning af de egentlige omstillingsomkostninger.

CIVDN har ved beslutning 96-1 af 5. juli 1996 indført en brancheafgift til finansiering af Rivesaltes- og Grand Roussillon-omstillingsplanen. Afgiften på 50 FRF/hl skulle anvendes til finansiering af udgiften til en jordudtagningspræmie for alle parceller, hvor der i 1995 blev produceret »Rivesaltes« eller »Grand Roussillon«, og hvor der fra 1996-høsten til og med 2000-høsten skulle produceres bordvin eller »vins de pays«. Præmien er reelt blevet udbetalt til producenter, der forpligter sig til ikke at påberåbe sig den kontrollerede oprindelsesbetegnelse »Rivesaltes« eller »Grand Roussillon« i en periode på fem år. Denne præmie tog således sigte på at kompensere for de indkomstab, som skyldtes den manglende benyttelse af kontrollerede oprindelsesbetegnelser, for de producenter, der ville deltage i Rivesaltes-planen. Præmien medførte ikke, at produktionen skulle ophøre eller begrænses, idet kompensationen kun gjaldt for produktionen uden for de kontrollerede oprindelsesbetegnelser. Jordudtagningspræmien var på 5 000 FRF pr. »udtaget« ha.

Hvad angår omstillingsomkostningerne har de franske myndigheder oplyst, at den i 1996 vedtagne omstillingsplan for vindyrkningsmarkerne med den kontrollerede oprindelsesbetegnelse »Rivesaltes« vedrørte 3 250 ha: 1 250 ha til produktion af »Muscat de Rivesaltes«, 1 000 ha til produktion af »Côtes du Roussillon« og »Côtes du Roussillon Villages« og 1 000 ha til produktion af »vins de pays«. De franske myndigheder havde indvilget i at afsætte 111 mio. FRF til støtte for denne plan. Støtten omfattede et beløb på 24 000 FRF/ha for omstilling til den kontrollerede oprindelsesbetegnelse »Muscat de Rivesaltes« og et beløb på 40 000 FRF/ha for omstilling til den kontrollerede oprindelsesbetegnelse »Côtes du Roussillon Villages« og til »vins de pays«. De franske myndigheder har anslået de reelle omstillingsomkostninger i regionen til 110 000 FRF/ha. De samlede udgifter til den omstilling, der er foretaget, har ifølge de franske myndigheder været på 258,5 mio. FRF (39,4 mio. EUR). De offentlige myndigheder har bidraget med 75,250 mio. FRF (11,01 mio. EUR) i forhold til de oprindeligt forventede 111 mio. FRF (16,9 mio. EUR). De franske myndigheder har i øvrigt bekræftet, at omstillingsplanerne i vidt omfang er blevet gennemført (2 350 ha ud af de forventede 3 250 ha), og at de offentlige myndigheder ikke har øget afgiften. Al støtte ophørte senest den 1. august 2000.

Støtte til salgsfremme for og arbejdet med visse kontrollerede oprindelsesbetegnelser

CIVDN har med virkning fra 1. januar 1998 indført en ikke-anmeldt brancheafgift, der skal benyttes til finansiering af salgsfremme for og arbejdet med følgende kontrollerede oprindelsesbetegnelser: »Rivesaltes«, »Grand Roussillon«, »Muscat de Rivesaltes« og »Banyuls«. Denne afgift blev med mindre ændringer videreført i 2000. Kommissionen råder ikke over oplysninger om sidstnævnte ordnings varighed eller eventuelle videreførelse.

Kommissionens vurdering af disse foranstaltninger

For det første hvad angår arten af de pågældende afgifter, så noterer Kommissionen sig, at de er blevet godkendt direkte af den franske regering efter proceduren i lov nr. 200 af 2. april 1943 om oprettelse af et brancheudvalg for »vins doux naturels« og hedvin med kontrolleret oprindelsesbetegnelse. Sådanne afgifter kan kun indføres med en regeringsgodkendelse. Ifølge lov nr. 200 er afgifterne obligatoriske for alle medlemmer af de berørte erhvervsgrupper, så snart de har fået regeringens eller i det pågældende tilfælde dens befuldmægtigedes samtykke. Det følger heraf, at det er nødvendigt med et aktstykke fra en offentlig myndighed, for at denne type af afgifter kan få virkning. Derfor finder Kommissionen på nuværende stadium, at der i det pågældende tilfælde er tale om skattelignende afgifter, dvs. offentlige indtægter.

Ifølge punkt 23.3 i EF-rammebestemmelserne for statsstøtte i landbrugssektoren⁽¹⁾ og Kommissionens meddelelse om fastlæggelse af reglerne for vurdering af ulovlig statsstøtte skal ulovlig støtte bedømmes efter de regler og rammebestem-

melser, der var gældende på det tidspunkt, hvor støtten blev ydet. Rammebestemmelserne for landbrugssektoren er blevet anvendt siden den 1. januar 2000. Enhver støtte, der er ydet efter denne dato, skal derfor bedømmes efter rammebestemmelserne, og enhver støtte ydet inden denne dato skal i givet fald bedømmes ud fra de regler og den praksis, der var gældende inden den 1. januar 2000, og efter bestemmelserne i den gældende fælles markedsordning for vin.

Hvad angår den støtte, der er fastsat inden for Rivesaltesplanen, er den ydet mellem den 1. januar 1997 og den 31. juli 2000, dvs. inden ikrafttrædelsen den 1. august 2000 af Rådets forordning (EF) nr. 1493/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for vin⁽²⁾. Da der er tale om foranstaltninger, der falder under anvendelsesområdet for den fælles markedsordning for vin, skal de behandles ud fra den lovgivning, der var gældende på daværende tidspunkt, dvs. Rådets forordning (EØF) nr. 822/87 af 16. marts 1987 om en fælles markedsordning for vin⁽³⁾ og dens gennemførelsesforordninger.

Hvad angår den jordudtagningspræmie, der er fastsat i den franske støtteordning, er sådanne præmier ikke fastsat i den fælles markedsordning eller mere konkret i Rådets forordning (EØF) nr. 456/80 af 18. februar 1980 om ydelse af præmier for midlertidig og endelig nedlæggelse af visse vinarealer samt præmier for afkald på genplantning⁽⁴⁾. I denne forordning var der udelukkende fastsat en præmie for midlertidigt eller endeligt ophør med vindyrkning, der kunne udbetales, når en producent besluttede at medvirke til en formindskelse af vindyrkningskapaciteten i Fællesskabet gennem bl.a. rydning af vinstokke. Da præmien ikke er anvendt til at mindske vindyrkningskapaciteten eller til at finansiere foranstaltninger med henblik på ophør med vindyrkning, synes foranstaltningen på nuværende stadium ikke at falde under anvendelsesområdet for den tidligere fælles markedsordning for vin.

Statsstøttens formål har været at yde økonomisk hjælp til de producenter, der som iværksættere frivilligt beslutter at engagere sig rent kommercielt i erhvervsvirksomhed, hvis udøvelse udgifterne synes at være knyttet til. Ifølge EF-Domstolens retspraksis⁽⁵⁾ og Kommissionens faste praksis inden vedtagelsen af rammebestemmelserne for landbruget er der tale om driftsstøtte, når støtten tager sigte på at fritage en virksomhed for udgifter, som den normalt skulle have afholdt som led i sin løbende drift eller normale aktiviteter. Denne opfattelse er nedfældet i rammebestemmelsernes punkt 3.5, hvorefter en sådan støtte ifølge sin natur også kan true med at påvirke de fælles markedsordningers mekanismer.

⁽²⁾ EFT L 179 af 14.7.1999.

⁽³⁾ EFT L 84 af 27.3.1987. Ophævet ved Rådets forordning (EF) nr. 1493/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for vin.

⁽⁴⁾ EFT L 57 af 29.2.1980.

⁽⁵⁾ Førsteinstansrettens dom af 8. juni 1995 i sag T-459/93, Siemens SA mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber. Sml. 1995 II, s. 1675.

⁽¹⁾ EFT C 28 af 1.2.2000 og berigtigelsen i EFT C 232 af 12.8.2000.

Kommissionen konstaterer på dette punkt, at støtten er blevet ydet pr. ha pr. år, og at den derfor er nært knyttet til mængden af den producerede vin. Kommissionen minder om, at den i intet tilfælde kan godkende en støtte, der er uforenelig med de bestemmelser, der gælder for en fælles markedsordning, eller som medfører forstyrrelser i den pågældende fælles markedsordnings funktion. På nuværende stadium finder den, at jordudtagningspræmien synes at være en driftsstøtte, der vil kunne gribe ind i mekanismerne for den fælles markedsordning for vin, og som derfor vil kunne være uforenelig med de gældende markeds- og konkurrenceregler.

Hvad omstillingsomkostningerne angår, var det fastsat i artikel 14 i forordning (EØF) nr. 822/87, at enhver form for national støtte til beplantning af vindyrkningsarealer er forbudt fra den 1. september 1988, undtagen støtte, der opfylder kriterier, som bl.a. gør det muligt at nå det fastsatte mål, nemlig en formindskelse af den producerede mængde eller en kvalitativ forbedring uden en forøgelse af produktionen. Derfor kan der kun gives tilladelse til vinstoksorter, som på den pågældende vindyrkningsjord er anerkendt som værende af forbedrende art og ikke anses for at være af høj produktivitet.

I Kommissionens forordning (EØF) nr. 2741/89 af 11. september 1989 om kriterierne for anvendelse af artikel 14 i Rådets forordning (EØF) nr. 822/87 om den nationale støtte til beplantning af vindyrkningsarealer ⁽⁶⁾ fastlægges kriterierne for behandling af projekter for national støtte til beplantning af vindyrkningsarealer, der tillades efter traktatens artikel 87, 88 og 89. Ifølge forordningens artikel 2 skal de nationale støtteprojekter på tilfredsstillende vis overholde den omhandlede målsætning for nedsættelse af produktionsmængden eller kvalitetsforbedring uden produktionsstigning.

Ifølge artikel 5 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2741/89 var det fastsat, at støttebeløbet pr. ha beplantet vindyrkningsareal ikke måtte overstige 30 % af de faktiske omkostninger i forbindelse med rydning og beplantning. Da de samlede udgifter til den gennemførte omstilling ifølge de franske myndigheder skulle have været på 258 500 000 FRF, hvoraf de offentlige myndigheder skulle have bidraget med 75 250 000 FRF, konkluderer de franske myndigheder, at de offentlige myndigheder alt i alt har bidraget med 29,11 % af udgifterne til den reelt gennemførte omstilling. Det var imidlertid fastsat i artikel 5 i forordning (EØF) nr. 2741/89, at det relevante element til beregning af omstillingsomkostningerne var den faktisk tildelte støtte pr. ha beplantet vindyrkningsareal. På dette stadium synes dette at udelukke samlede beregninger for omstillingen som helhed og dermed beregninger baseret på gennemsnittet pr. ha af de samlede udgifter. Endvidere beregner de franske myndigheder dette gennemsnit i forhold til forskellagtede omstillingsforanstaltninger.

Kommissionen finder på nuværende stadium, at under hensyn til de udgifter pr. ha, som de franske myndigheder har oplyst (110 000 FRF/ha), skulle der for den i dette tilfælde ydede støtte have været et loft på henholdsvis 33 000 FRF/ha og 30 % af de reelle omkostninger for de enkelte producenter. Heraf følger det, at enhver overskridelse af dette loft og enhver overskridelse af de 30 % af de faktiske udgifter på individuelt plan ville kunne udgøre en støtte, som er uforenelig med de gældende regler.

I kraft af de beføjelser, som Kommissionen råder over i henhold til artikel 10 i forordning (EF) nr. 659/1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 (der er blevet til artikel 88) ⁽⁷⁾, har den givet de franske myndigheder et påbud om at fremsende de nødvendige oplysninger vedrørende de to gennemførte omstillinger. Herunder bl.a. oplysninger om antallet af de vinavlere, der har nydt godt af støtte til beplantning af vindyrkningsarealer, det berørte areal opdelt efter jordbundskategori, den andel af dette areal, der er ryddet inden beplantningen, og den andel af dette areal, der er anerkendt som værende egnet til produktion af k.v.b.d., de beplantede arealers formål (persningsdruer, spisedruer, druer til tørring, planteskole eller moderpodestamme, osv.), de anvendte sorter, bevis for de franske myndigheders forudgående tilladelse til anvendelse af de pågældende sorter, udviklingen i produktionskapaciteten samt alle relevante oplysninger om støtteniveauet.

Hvad angår støtten til fremme af visse kontrollerede oprindelsesbetegnelser, skal foreneligheden af støtte ydet inden den 1. januar 2002 efterprøves ud fra rammeordningen for statsstøtte til reklame for landbrugsprodukter og visse varer, der ikke henhører under EØF-traktatens bilag II ⁽⁸⁾ og for støtte ydet efter denne dato EF-rammebestemmelserne for statsstøtte til reklame for produkter opført i EF-traktatens bilag I og visse produkter uden for bilag I ⁽⁹⁾.

De franske myndigheder har oplyst, at lovbestemmelserne vedrørende den skattelignende afgift til CIVDN-finansiering har været genstand for regelmæssige anmeldelser og allerede er blevet undersøgt og godkendt af Kommissionen. Kommissionen har da også senest inden for rammerne af statsstøttesag N 184/97 for en periode indtil udgangen af 2002 godkendt en statsstøtte, som finansieres af en skattelignende afgift til dækning af bl.a. foranstaltninger med henblik på salgsfremme og det arbejde, som CIVDN udfører. Det fremgår imidlertid af de oplysninger, der er modtaget, at de afgifter, der omhandles i nærværende tilfælde, opkræves ud over den skattelignende afgift, der skal finansiere de kommunikations- og salgsfremmende foranstaltninger, som Kommissionen allerede har godkendt. Derfor finder Kommissionen på nuværende stadium, at den tidligere givne tilladelse ikke udgør en stiltiende tilladelse til at foretage en ændring eller til at indføre en anden foranstaltning, der skal supplere den tidligere godkendte støtte.

⁽⁷⁾ EFT L 83 af 27.3.1999, s. 1.

⁽⁸⁾ EFT C 302 af 12.11.1987.

⁽⁹⁾ EFT C 252 af 12.9.2001.

⁽⁶⁾ EFT L 264 af 12.9.1989.

Kommissionen har givet de franske myndigheder påbud om at tilsende den de oplysninger, der er nødvendige vedrørende disse støttebestemmelser, herunder de ikke-omtalte og ikke-anmeldte bestemmelser, der måtte være i kraft på nuværende tidspunkt, for at Kommissionen kan få mulighed for at vurdere bestemmelsernes overensstemmelse med de negative og positive kriterier, der gælder for reklame og salgsfremme, og det maksimale støtteniveau, som ville kunne godkendes. Disse oplysninger skulle også kunne gøre det muligt at måle virkningerne af en eventuel støttækumulation for den tidligere godkendte ordning og de her omhandlede ikke-anmeldte ordninger.

Kommissionen har også konstateret, at de her omhandlede skattelignende afgifter i deres mekanismer ligger meget nær den ordning, som Kommissionen allerede har godkendt. Det fremgår endvidere af bestemmelserne vedrørende de pågældende afgifter, at de kun er lagt på vinproduktionen i en bestemt region. Det er derfor på nuværende stadium muligt at konkludere, at de i denne sag omhandlede skattelignende afgifter hverken belaster eller har belastet importerede produkter.

BREVETS ORDLYD

»Par la présente, la Commission a l'honneur d'informer la France que, après avoir examiné les informations fournies par ses autorités sur la mesure citée en objet, elle a décidé d'ouvrir la procédure prévue à l'article 88, paragraphe 2, du traité CE.

I Procédure

- (1) À la suite d'une plainte, la Commission européenne a interrogé les autorités françaises à propos des mesures en objet, par lettres des 19 juillet et 16 décembre 1999 et des 24 août et 9 décembre 2000. La représentation permanente de la France auprès de l'Union européenne a répondu à la Commission par lettres des 19 août 1999, 24 février 2000 et 25 janvier 2001.
- (2) Les services de la Commission ont rencontré les autorités françaises le 26 janvier 2000 et une délégation du Comité interprofessionnel des vins doux naturels (CIVDN) le 31 mars 2000.
- (3) Comme elle a été mise à exécution sans autorisation préalable de la Commission, la mesure a été inscrite dans le registre des aides non notifiées.

II Description

- (4) La présente lettre concerne deux types d'actions:
 - 1) le Plan Rivesaltes, et
 - 2) le financement d'activités de «publi-promotion» et de fonctionnement de certaines appellations d'origine contrôlées (AOC).
1. *Le Plan Rivesaltes*
- (5) En 1996, le CIVDN a décidé de mettre en place une action de reconversion viticole visant à remplacer, au moyen de l'arrachage et la replantation de variétés viticoles de qualité, une partie de la production des vins doux

naturels de la région des Pyrénées-Orientales, afin de remédier à la crise structurelle que connaissait cette production et qui se manifestait par un effondrement régulier des débouchés. L'aide avait pour but de financer l'amélioration qualitative de l'encépagement dans cette région. Elle a cessé, au plus tard, le 1er août 2000.

Afin de mener à bien ce plan de reconversion (aussi connu sous le nom de «Plan Rivesaltes») les producteurs de la région ont eu accès à deux types d'aides:

- 1) une prime de gel par hectare financée par une cotisation interprofessionnelle, et
- 2) une aide à l'hectare financée par le budget de l'État et celui des collectivités locales pour couvrir partiellement les coûts de reconversion proprement dits.

1.1. Prime de gel

- (6) Par décision 96-1 du 5 juillet 1996, le CIVDN à AOC a instauré une cotisation interprofessionnelle pour le financement du plan de reconversion «Rivesaltes» et «Grand Roussillon».
- (7) La cotisation, qui se montait à 50 FRF ⁽¹⁰⁾/hectolitre, était destinée à financer le versement d'une prime («prime de gel») pour toute parcelle qui, ayant produit du Rivesaltes ou du Grand Roussillon en 1995, produirait, dès la récolte 1996 et jusqu'à la récolte 2000 incluse, du vin de table ou des vins de pays. Le produit de la perception de la cotisation a été cantonné dans un fonds spécial.
- (8) La prime de gel a été effectivement accordée aux producteurs s'engageant à ne pas revendiquer l'appellation d'origine contrôlée Rivesaltes ou Grand Roussillon pendant une durée de cinq ans. Cette prime visait ainsi à compenser les pertes des revenus, liées à l'impact sur le prix résultant du fait de ne plus utiliser les deux dénominations, des producteurs voulant participer au Plan Rivesaltes. La prime n'impliquait pas un arrêt de la production ou une réduction de celle-ci, mais uniquement une compensation pour l'utilisation de la production en dehors de l'AOC. L'objectif était donc de réduire rapidement le potentiel de mise en vente de vins sous l'AOC.
- (9) Le montant de la prime de gel était de 5 000 FRF par an par hectare «gelé». Toute parcelle attributaire d'une aide cessait de bénéficier de la prime l'année de sa reconversion.

1.2. Aide à la reconversion

- (10) D'après les autorités françaises, le plan de reconversion du vignoble AOC Rivesaltes, tel qu'adopté en 1996, portait sur 3 250 hectares: 1 250 hectares pour une production de Muscat de Rivesaltes, 1 000 hectares pour une production de Côtes du Roussillon et Côtes du Roussillon Villages (variétés Syrah, Mourvèdre, Roussanne, Marsanne et Vermentino) et 1 000 hectares pour une production de vins de pays de cépage (variétés Chardonnay, Cabernet, Merlot, etc.).

⁽¹⁰⁾ Un franc français (FRF) = 0,15 euros.

- (11) À l'appui de ce plan, les autorités françaises avaient accepté d'apporter un soutien financier à hauteur de 111 millions de FRF, ainsi répartis: 85 millions de FRF par l'intermédiaire de l'Onivins et 26 millions de FRF par les collectivités locales (Languedoc-Roussillon et conseil général des Pyrénées-Orientales).
- (12) Ce soutien prévoyait une aide de 25 000 FRF/ha pour la reconversion en AOC Muscat de Rivesaltes, et une aide de 40 000 FRF/ha pour la reconversion en AOC Côtes du Roussillon Villages et en vins de pays.
- (13) D'après les autorités françaises, les coûts réels de reconversion dans la région peuvent être estimés à 110 000 FRF/ha.
- (14) Les autorités françaises ont confirmé que les plans de reconversion ont été réalisés pour une grande partie (2 350 ha sur les 3 250 ha prévus).
- (15) Le coût total de la reconversion réalisée a été, d'après les autorités françaises, de 258,5 millions de FRF (39,4 millions d'euros). Pour leur part, les pouvoirs publics auraient contribué à hauteur de 75,250 millions de FRF (11,01 millions d'euros) sur les 111 millions de FRF (16,9 millions d'euros) prévus au départ.
2. *Cotisations interprofessionnelles pour la «publi-promotion» et le fonctionnement de certaines AOC*
- (16) Par décision 97-3 du 29 décembre 1997, le CIVDN a institué, à compter du 1er janvier 1998, une cotisation interprofessionnelle visant à financer des actions de «publi-promotion» et de fonctionnement en faveur des AOC suivantes: Rivesaltes, Grand Roussillon, Muscat de Rivesaltes et Banyuls.
- (17) Le montant hors taxe par hectolitre a été fixé comme suit: Banyuls et Banyuls Grand Cru, 25 FRF/hl; Grand Roussillon, 30 FRF/hl; Muscat de Rivesaltes, 50 FRF/hl; Rivesaltes, 30 FRF/hl.
- (18) Ces cotisations ont été affectées de la manière suivante: Rivesaltes, 25 FRF/hl pour «publi-promotion» et 5 FRF/hl pour fonctionnement, Grand Roussillon, 45 FRF/hl pour «publi-promotion» et 5 FRF/hl pour fonctionnement, Banyuls, 20 FRF/hl «publi-promotion» et 5 FRF/hl pour fonctionnement.
- (19) Par décision 98-1 du 10 juillet 1998, le CIVDN a institué, à compter du 1er septembre 1998, une cotisation interprofessionnelle visant à financer des actions de «publi-promotion» et de fonctionnement en faveur des AOC suivantes: Rivesaltes, Grand Roussillon et Maury.
- (20) Les montants de la cotisation hors taxe par hectolitre ont été fixés comme suit: Grand Roussillon, 25 FRF/hl; Maury, 5 FRF/hl; Rivesaltes, 35 FRF/hl.
- (21) Ces cotisations ont été affectées de la manière suivante: Rivesaltes, 30 FRF/hl pour «publi-promotion» et 5 FRF/hl pour fonctionnement; Grand Roussillon, 20 FRF/hl pour «publi-promotion» et 5 FRF/hl pour fonctionnement; Maury, 5 FRF/hl pour fonctionnement.
- (22) Les deux cotisations précédentes ont été abrogées par une nouvelle décision 99-1, du 17 décembre 1999, par laquelle le CIVDN a institué une cotisation interprofessionnelle visant à financer des actions de «publi-promotion» et de fonctionnement en faveur des AOC suivantes: Banyuls, Banyuls Grand Cru, Muscat de Rivesaltes, Rivesaltes, Grand Roussillon et Maury.
- (23) Les montants hors taxe par hectolitre ont été fixés comme suit: Grand Roussillon, 25 FRF/hl; Rivesaltes, 35 FRF/hl; Banyuls et Banyuls Grand Cru, 25 FRF/hl; Muscat de Rivesaltes, 55 FRF/hl; Maury, 0 FRF/hl.
- (24) Ces cotisations ont été affectées de la manière suivante: Rivesaltes, 30 FRF/hl pour «publi-promotion» et 5 FRF/hl pour fonctionnement; Grand Roussillon, 20 FRF/hl pour «publi-promotion» et 5 FRF/hl pour fonctionnement; Muscat de Rivesaltes, 50 FRF/hl pour «publi-promotion» et 5 FRF/hl pour fonctionnement; Banyuls et Banyuls Grand Cru, 20 FRF/hl «publi-promotion» et 5 FRF/hl pour fonctionnement.
- (25) Cette cotisation a été reconduite, avec de légères variations, par la décision 00-1. La Commission ne dispose pas d'informations concernant la durée de ce dernier régime ou l'éventuelle reconduction de celui-ci.

III Appréciation

1. *Caractère d'aide. Applicabilité de l'article 87, paragraphe 1, du traité CE*

- (26) En ce qui concerne tout d'abord la nature des cotisations en l'espèce, la Commission note que celles-ci ont été approuvées directement par le gouvernement français, à travers son commissaire, suivant la procédure prévue à l'article 6 dans la loi 200 du 2 avril 1943 portant création d'un Comité interprofessionnel des vins doux naturels et vins de liqueur à appellations contrôlées, modifiée par le décret n° 56 du 20 octobre 1956. L'approbation du gouvernement constitue ainsi une condition préalable à l'adoption de telles cotisations.
- (27) L'article 7 de la loi 200 prévoit notamment que les cotisations sont rendues obligatoires pour tous les membres des professions intéressées dès qu'elles ont reçu l'acquiescement du gouvernement ou, dans le cas d'espèce, de son commissaire.
- (28) Il ressort de cela que ce type de cotisations nécessite un acte d'autorité publique pour produire tous ses effets. De ce fait, la Commission considère, à ce stade, qu'il s'agit en l'espèce de taxes parafiscales, c'est-à-dire de ressources publiques.
- (29) En ce qui concerne le soutien apporté pour l'aide à la reconversion, la Commission considère également, à ce stade, qu'il s'agit de ressources publiques en ce que ce soutien était directement accordé par l'État.

(30) Dans la mesure où des ressources publiques auraient été utilisées pour financer des avantages pour des entreprises spécifiques, leur notification à la Commission constitue une obligation découlant de l'article 88, paragraphe 3, du traité.

(31) Les autorités françaises n'ont pas notifié à la Commission, au sens de l'article 88, paragraphe 3, du traité, les dispositifs instaurant lesdites cotisations ni l'aide aux coûts de la reconversion. Dès lors, si les mesures mises à exécution par la France contenaient des éléments d'aide d'État, il s'agira d'aides nouvelles, non notifiées à la Commission et, de ce fait, illégales au sens de l'article 1er, point f), du règlement (CE) n° 659/1999 du Conseil du 22 mars 1999 portant modalités d'application de l'article 93 (devenu article 88) du traité CE ⁽¹¹⁾.

(32) Selon l'article 87, paragraphe 1, du traité, sauf dérogations prévues par ce traité, sont incompatibles avec le marché commun, dans la mesure où elles affectent les échanges entre États membres, les aides accordées par les États ou au moyen de ressources d'État sous quelque forme que ce soit, qui faussent ou qui menacent de fausser la concurrence en favorisant certaines entreprises ou certaines productions.

(33) Le soutien accordé semble, à ce stade, favoriser certaines entreprises en ce sens que l'aide a été seulement accordée aux producteurs des AOC opérant dans certaines régions déterminées.

(34) Il apparaît que ces aides sont susceptibles d'affecter les échanges entre États membres dans la mesure où elles favorisent la production nationale au détriment de la production des autres États membres. En effet, le secteur viticole est extrêmement ouvert à la concurrence au niveau communautaire et, donc, très sensible à toute mesure en faveur de la production dans l'un ou l'autre État membre.

(35) Le fait qu'il y ait des échanges entre États membres dans le secteur vitivinicole semble à ce stade bien démontré par l'existence d'une organisation commune des marchés dans le secteur.

(36) Le tableau suivant montre, à titre d'exemple, le niveau des échanges commerciaux des produits viticoles entre la France et les autres États membres lors des deux dernières années des reconversions mentionnées en France.

1999/2000	Vin	
	UE-15	France
Production utilisable	168 076 000 hl	54 271 000 hl
Exportations vers UE-15	—	15 500 000 hl
Importations de UE-15	—	5 700 000 hl

(37) À ce stade, il semble donc s'agir de mesures qui relèvent de l'article 87, paragraphe 1, du traité.

2. Compatibilité de l'aide

(38) Le principe d'incompatibilité énoncé à l'article 87, paragraphe 1, connaît toutefois des exceptions.

(39) Les dérogations prévues au paragraphe 2 de l'article 87 concernant, notamment, les aides à caractère social et les aides visant à compenser des dommages causés par un désastre naturel ou par un événement exceptionnel ne semblent manifestement pas applicables.

(40) Les dérogations prévues à l'article 87, paragraphe 3, du traité doivent être interprétées strictement lors de l'examen de tout programme d'aide à finalité régionale ou sectorielle ou de tout cas individuel d'application de régimes d'aides générales. Elles ne peuvent notamment être accordées que dans le cas où la Commission pourrait établir que l'aide est nécessaire pour la réalisation de l'un des objectifs en cause.

(41) La Commission considère que les aides en cause ne sont pas destinées à favoriser le développement économique d'une région dans laquelle le niveau de vie est anormalement bas ou dans laquelle sévit un grave sous-emploi au sens de l'article 87, paragraphe 3, point a). Elles ne sont pas non plus destinées à promouvoir la réalisation d'un projet important d'intérêt européen commun ou à remédier à une perturbation grave de l'économie de l'État membre au sens de l'article 87, paragraphe 3, point b). Les aides ne sont pas non plus destinées à promouvoir la culture ou la conservation du patrimoine au sens de l'article 87, paragraphe 3, point d).

(42) La seule dérogation envisageable à ce stade pour le cas d'espèce est celle de l'article 87, paragraphe 3, point c), qui prévoit que peuvent être considérées comme compatibles avec le marché commun les aides destinées à faciliter le développement de certaines activités ou de certaines régions économiques, quand elles n'altèrent pas les conditions des échanges dans une mesure contraire à l'intérêt commun.

(43) D'après le point 23.3 des lignes directrices de la Communauté concernant les aides d'État dans le secteur agricole (ci-après dénommées «les lignes directrices agricoles») ⁽¹²⁾ et la communication de la Commission sur la détermination des règles applicables à l'appréciation des aides d'État illégales, toute aide illégale au sens de l'article 1er, point f), du règlement (CE) n° 659/1999 doit être évaluée conformément aux règles et aux lignes directrices en vigueur au moment où l'aide est accordée.

(44) Les lignes directrices agricoles s'appliquent depuis le 1er janvier 2000. Dès lors, toute aide octroyée après cette date devra être jugée à la lumière des lignes directrices. En revanche, toute aide octroyée avant cette date devra, le cas échéant, être jugée à la lumière des dispositions et de la pratique applicable avant le 1er janvier 2000.

⁽¹¹⁾ JO L 83 du 27.3.1999, p. 1.

⁽¹²⁾ JO C 28 du 1.2.2000 et rectificatif (JO C 232 du 12.8.2000).

- (45) Le point 3.2 des lignes directrices agricoles prévoit que, même si les articles 87, 88 et 89 sont pleinement applicables aux secteurs couverts par les organisations communes des marchés, leur application reste toutefois soumise aux dispositions établies par les règlements concernés. Autrement dit, le recours par un État membre aux dispositions des articles 87, 88 et 89 ne peut l'emporter sur l'application des dispositions du règlement régissant l'organisation des marchés en cause ⁽¹³⁾. La Commission doit aussi examiner si une aide ne contrairait pas le bon fonctionnement des marchés considérés et serait dès lors incompatible avec le marché commun.
- (46) En ce qui concerne les aides prévues à l'intérieur du Plan Rivesaltes, celles-ci ont été octroyées entre le 1er janvier 1997 et le 31 juillet 2000, c'est-à-dire avant l'entrée en vigueur, le 1er août 2000, du règlement (CE) n° 1493/1999 du Conseil du 17 mai 1999 portant organisation commune du marché vitivinicole ⁽¹⁴⁾. Puisqu'il s'agit de mesures rentrant dans le champ d'application de l'organisation commune du marché vitivinicole, elles doivent être examinées à la lumière de la législation en vigueur à l'époque, c'est-à-dire, du règlement (CEE) n° 822/87 du Conseil du 16 mars 1987 portant organisation commune du marché vitivinicole ⁽¹⁵⁾ et de ses règlements d'application.
- (47) Pour ce qui est des aides à la «publi-promotion» mises en place pour certaines AOC, la compatibilité des aides octroyées avant le 1er janvier 2002 devra être vérifiée à la lumière de l'encadrement des aides nationales à la publicité des produits agricoles et de certains produits ne relevant pas de l'annexe II du traité CEE ⁽¹⁶⁾ et, pour les aides octroyées après cette date, à la lumière des lignes directrices communautaires applicables aux aides d'État à la publicité des produits relevant de l'annexe I du traité CE et de certains produits ne relevant pas de l'annexe I ⁽¹⁷⁾.
- (48) En ce qui concerne les aides d'État financées au moyen d'une taxe parafiscale, les actions financées par les aides ainsi que le financement des aides elles-mêmes doivent faire l'objet d'un examen par la Commission.

2.1. Aides

2.1.1. Prime de gel

- (49) Cette prime de gel a été financée par une cotisation interprofessionnelle pour la reconversion viticole. La prime avait pour but d'indemniser les producteurs pour les pertes de revenus entraînées par leur engagement à ne plus revendiquer l'AOC Rivesaltes et réorienter leur production vers des vins de table et des vins de pays.

⁽¹³⁾ Arrêt de la Cour de justice du 26 juin 1979 dans l'affaire 177/78, Pigs and Bacon Commission contre McCarren and Company Limited, Rec. 1979, p. 2161.

⁽¹⁴⁾ JO L 179 du 14.7.1999.

⁽¹⁵⁾ JO L 84 du 27.3.1987. Règlement abrogé par le règlement (CE) n° 1493/1999 du Conseil du 17 mai 1999 portant organisation commune de marché vitivinicole (JO L 179 du 14.7.1999, p. 1).

⁽¹⁶⁾ JO C 302 du 12.11.1987.

⁽¹⁷⁾ JO C 252 du 12.9.2001.

- (50) L'article 76 du règlement (CEE) n° 822/87 portant organisation commune du marché vitivinicole (OCM), applicable au moment de l'octroi des aides, prévoyait que, sauf dispositions contraires dudit règlement, les articles 92, 93 et 94 du traité (devenus les articles 87, 88 et 89) étaient applicables à la production et au commerce des produits viticoles.

- (51) Or, des primes de gel telles que celles prévues par le dispositif d'aide français n'étaient pas prévues par l'OCM et, plus concrètement, par le règlement (CEE) n° 456/80 du Conseil du 18 février 1980 relatif à l'octroi de primes d'abandon temporaire et d'abandon définitif de certaines superficies plantées en vigne ainsi que de primes de renonciation à la replantation ⁽¹⁸⁾. Ce règlement prévoyait uniquement une prime à l'abandon temporaire ou définitif de la production, payable lorsqu'un producteur décidait de contribuer à la diminution du potentiel viticole communautaire au moyen, notamment, de l'arrachage des vignes.

- (52) La Commission constate que la mesure française n'avait pas pour objet la diminution de la production de vin mais uniquement la non-revendication de l'AOC Rivesaltes. De ce fait, puisque aucune diminution du potentiel viticole n'est intervenue et qu'aucune action d'abandon n'a été financée par la prime, la mesure ne semble pas, à ce stade, rentrer dans le champ d'application de l'ancienne OCM vitivinicole.

- (53) Bien que l'application du règlement (CEE) n° 456/80 semble exclue du fait du non abandon de la production, la mesure doit être examinée à la lumière d'autres dispositions horizontales en matière d'aides d'État. En effet, l'article 17 du règlement (CEE) n° 456/80 précisait que les dispositions dudit règlement ne faisaient pas obstacle à l'octroi d'aides prévues par les réglementations nationales et destinées à atteindre des objectifs analogues à ceux qui sont poursuivis par ce règlement, sous réserve d'un examen au titre des articles 92, 93 et 94 du traité (devenus articles 87, 88 et 89).

- (54) La mesure en l'espèce ne prévoyait pas d'abandon de la production. Elle ne peut donc, à ce stade, être assimilée à une mesure destinée à atteindre des objectifs analogues à ceux qui sont poursuivis par le règlement (CEE) n° 456/80, autrement dit, à la diminution du potentiel viticole.

- (55) L'aide nationale aurait eu pour but de soulager financièrement les producteurs qui auraient, en tant qu'entrepreneurs, décidé librement de s'engager dans une démarche purement commerciale, dont les charges semblent constituer des dépenses liées à l'exercice de l'activité économique.

- (56) Selon la pratique constante de la Commission applicable avant l'adoption des lignes directrices agricoles le 1er janvier 2000, et selon la jurisprudence de la Cour de justice ⁽¹⁹⁾, les aides au fonctionnement sont celles qui visent à libérer une entreprise des coûts qu'elle-même aurait dû normalement supporter dans le cadre de sa

⁽¹⁸⁾ JO L 57 du 29.2.1980.

⁽¹⁹⁾ Arrêt du Tribunal de première instance du 8 juin 1995 dans l'affaire T-459/93, Siemens SA contre Commission des Communautés européennes, Rec. 1995, p. II-1675.

gestion courante ou de ses activités normales. Le Tribunal rappelle qu'il est de jurisprudence constante que les aides au fonctionnement ne peuvent en aucun cas être déclarées compatibles avec le marché commun, en application de l'article 87, paragraphe 3, point c), du traité, dans la mesure où elles risquent, par leur nature même, d'altérer les conditions des échanges dans une mesure contraire à l'intérêt commun.

- (57) Cette idée est reprise dans le point 3.5 des lignes directrices agricoles qui prévoit que les aides d'État unilatérales simplement destinées à améliorer la situation financière des producteurs, mais qui ne contribuent en aucune manière au développement du secteur, et notamment celles accordées sur la seule base du prix, de la quantité, de l'unité de production ou de l'unité de moyens de production sont assimilées à des aides au fonctionnement, incompatibles avec le marché commun. Le point 3.5 ajoute qu'il s'agit là, intrinsèquement, d'aides susceptibles d'interférer avec les mécanismes qui régissent les organisations communes des marchés.
- (58) La Commission constate, à ce stade, que l'aide a été octroyée à l'hectare par an et qu'elle est donc étroitement liée à la quantité de vin produite.
- (59) La Commission considère, à ce stade, que la prime de gel semble constituer une aide au fonctionnement susceptible d'interférer avec les mécanismes qui régissaient l'OCM vitivinicole et que, pour cette raison, elle pourrait être incompatible avec les règles de marché et de concurrence applicables.

2.1.2. L'aide à la reconversion proprement dite

- (60) L'article 14 du règlement (CEE) n° 822/87 portant organisation commune du marché vitivinicole prévoyait que toute aide nationale pour les plantations de vignobles serait interdite à partir du 1er septembre 1988, à l'exception de celles répondant à des critères devant, notamment, permettre d'atteindre l'objectif de la diminution de la quantité de la production ou de l'amélioration qualitative sans entraîner d'augmentation de la production. De ce fait, l'article 3 dudit règlement prévoyait que seules seraient admises les variétés de vignes étant amélioratrices et n'ayant pas une productivité élevée dans le terroir concerné.
- (61) Le règlement (CEE) n° 2741/89 de la Commission du 11 septembre 1989 fixant les critères à retenir dans le cadre de l'article 14 du règlement (CEE) n° 822/87 du Conseil en ce qui concerne les aides nationales à la plantation de superficies viticoles ⁽²⁰⁾ établit les critères à partir desquels sont examinés les projets d'aides nationales à la plantation de superficies viticoles admissibles au titre des articles 92, 93 et 94 du traité (devenus articles 87, 88 et 89).
- (62) L'article 2 du règlement prévoit que les projets d'aides nationales doivent démontrer de façon satisfaisante le respect de l'objectif, visé à l'article 14, paragraphe 2, deuxième tiret, du règlement (CEE) n° 822/87, de diminution de la quantité de la production ou de l'amélioration qualitative sans entraîner d'augmentation de la production.

- (63) L'article 3 prévoit que la plantation doit être faite avec une variété qui, dans le terroir concerné: n'est pas considérée comme étant de productivité élevée, est reconnue comme étant amélioratrice et est spécifiquement autorisée par les autorités nationales dans le cadre du projet d'aide en question.

- (64) À ce stade, la Commission n'a pas reçu, de la part des autorités françaises, d'informations concernant les variétés utilisées dans les reconversions, bien que d'autres informations dont la Commission dispose lui permettent, à ce stade, de ne pas exclure que lesdites variétés répondent aux caractéristiques exigées par la réglementation communautaire applicable au moment de l'octroi des aides. La Commission devrait toutefois disposer d'informations précises lui permettant de conclure que les variétés visées étaient de nature à améliorer la production et n'étaient pas de nature à augmenter le volume de production viticole par hectare. En outre, la Commission ne dispose pas, à ce stade, d'une confirmation de la part des autorités françaises sur le fait que les variétés utilisées ont été préalablement autorisées par celles-ci.

- (65) L'article 5 du règlement (CEE) n° 2741/89 de la Commission prévoyait, quant à lui, que le montant de l'aide attribuée par hectare de vigne plantée ne pouvait pas dépasser 30 % des coûts réels d'arrachage et de plantation. Les coûts à prendre en considération pour l'attribution de l'aide pouvaient être déterminés de façon forfaitaire dans chaque région, notamment en fonction des caractéristiques géomorphologiques.

- (66) Selon les informations fournies par les autorités françaises, l'aide nationale retenue pour l'amélioration de l'encépagement dans la région concernée a été la suivante:

- 24 000 FRF/ha pour la reconversion du vignoble en AOC Muscat de Rivesaltes,
- 40 000 FRF/ha pour la reconversion du vignoble en AOC Côtes du Roussillon Villages et en vins de pays.

- (67) Selon les autorités françaises, les coûts réels d'arrachage et de replantation de vignobles dans cette région s'élevaient, en moyenne, à 110 000 FRF/ha.

- (68) Puisque le coût total de la reconversion réalisée aurait été, d'après les autorités françaises, de 258 500 000 FRF et que les pouvoirs publics auraient contribué à hauteur de 75 250 000 FRF ainsi répartis:

- reconversion AOC Muscat de Rivesaltes:
1 250 ha × 25 000 FRF = 31 250 000 FRF,
- reconversion AOC Côtes du Roussillon Villages et vins de pays: 1 100 ha × 40 000 FRF = 44 000 000 FRF,

les autorités françaises concluent que, tous financements confondus, les pouvoirs publics auraient contribué à hauteur de 29,11 % aux coûts de la reconversion effectivement réalisée. Ainsi, les autorités françaises concluent que le montant total de l'aide n'a pas dépassé le plafond de 30 % prévu par la législation communautaire.

⁽²⁰⁾ JO L 264 du 12.9.1989.

- (69) Or, l'article 5 du règlement (CEE) n° 2741/89 de la Commission prévoyait que l'élément pertinent pour le calcul des coûts de reconversion était celui de l'aide effectivement attribuée par hectare de vigne plantée.
- (70) À ce stade, cette logique semble exclure les calculs globaux au niveau de l'exercice de reconversion pris dans sa totalité et, par conséquent, les calculs basés sur la moyenne par hectare des coûts totaux. En outre, les autorités françaises calculent cette moyenne par rapport à des actions de reconversion différenciées, ce qui ne semble pas être l'esprit de l'article 5 du règlement (CEE) n° 2741/89.
- (71) La Commission considère à ce stade que, compte tenu des coûts par hectare avancés par les autorités françaises (110 000 FRF/ha), les aides octroyées en l'espèce auraient dû être plafonnées respectivement à 33 000 FRF/ha et à 30 % des coûts réels encourus par les producteurs au niveau individuel.
- (72) Il s'ensuit que tout dépassement de 30 % des coûts réels et/ou du plafond de 33 000 FRF/ha, pourrait, dans des cas individuels, constituer une aide d'État incompatible avec les règles applicables. À ce stade, la Commission ne peut que prendre note du fait que, d'après les autorités françaises, les aides pour la reconversion AOC Côtes du Roussillon Villages et vins de pays ont été de 40 000 FRF/ha.
- (73) L'article 7 prévoit que l'État membre communique à la Commission, lors de la notification des projets d'aides nationales au titre de l'article 88 du traité, les renseignements relatifs à la mise en application des aides en question ainsi que toutes les données nécessaires à la vérification de l'objectif prévu à l'article 14, paragraphe 2, deuxième tiret, du règlement (CEE) n° 822/87, notamment les données relatives à l'évolution envisagée du potentiel de production.
- (74) La Commission réitère que les aides à la reconversion n'ont pas été notifiées à la Commission dans le cadre de l'article 88 du traité et que des données telles que celles relatives à l'évolution envisagée du potentiel de production ne lui ont pas été envoyées.
- (75) Enfin, l'article 8 du règlement prévoit que l'État membre communique annuellement à la Commission les renseignements suivants, ventilés par unité géographique: nombre de viticulteurs ayant bénéficié d'aides nationales à la plantation de superficies viticoles, superficie concernée ventilée par catégorie de sol, part de cette superficie pour laquelle la plantation a été précédée d'un arrachage, part de cette superficie reconnue apte à la production de v.q.p.r.d., destination des superficies plantées (raisins de cuve, de table, à sécher, pépinière ou vigne mère de porte-greffe, etc.) et variétés utilisées.
- (76) La Commission constate que cette obligation de rapport annuel n'a pas été respectée par les autorités françaises et que les renseignements exigés ne lui ont pas été envoyés.
- (77) En vertu des facultés dont elle dispose au titre de l'article 10 du règlement (CE) n° 659/1999 portant modalités d'application de l'article 93 (devenu article 88) du traité CE, la Commission, afin d'être en mesure d'examiner ce dispositif d'aide, enjoint aux autorités françaises de lui envoyer toutes les informations nécessaires concernant les deux reconversions effectuées. Cela doit comprendre les renseignements concernant le nombre de viticulteurs ayant bénéficié d'aides nationales à la plantation de superficies viticoles, la superficie concernée ventilée par catégorie de sol, la part de cette superficie pour laquelle la plantation a été précédée d'un arrachage, la part de cette superficie reconnue apte à la production de v.q.p.r.d., la destination des superficies plantées (raisins de cuve, de table, à sécher, pépinière ou vigne mère de porte-greffe, etc.), les variétés utilisées, la preuve de l'autorisation préalable des autorités françaises pour l'utilisation desdites variétés, l'évolution du potentiel de production et, toute information opportune concernant le niveau de l'aide.
- 2.1.3. Aides à la «publi-promotion» et fonctionnement des AOC concernées
- (78) Les autorités françaises ont signalé que le dispositif réglementaire relatif à la taxe parafiscale destinée au financement du CIVDN a fait l'objet de notifications régulières et a déjà fait l'objet d'examen et approbation par la Commission.
- (79) En effet, la Commission a approuvé en dernier lieu, dans le cadre de l'aide d'État N 184/97 ⁽²¹⁾ et pour une période allant jusqu'à la fin de 2002, une aide d'État financée par une taxe parafiscale pour couvrir, entre autres, des actions «publi-promotionnelles» et de fonctionnement au profit du CIVDN. Le dispositif initial avait été approuvé par la Commission en 1990, dans le cadre de l'aide d'État N 230/90 ⁽²²⁾. La Commission a alors conclu que les aides à la promotion collective visant à améliorer et à consolider l'image de marque des vins doux naturels auprès du consommateur et à développer les ventes étaient accordées en conformité avec les dispositions de l'encadrement des aides nationales à la publicité des produits agricoles et de certains produits ne relevant pas de l'annexe II du traité CEE, applicable à ce type d'aides. En outre, la Commission a considéré que les frais de fonctionnement se rapportaient aux dépenses administratives du Comité et n'étaient pas à considérer comme des aides en tant que telles.
- (80) Or, d'après les informations reçues, les cotisations, en l'espèce, sont perçues par le CIVDN en sus de la taxe parafiscale destinée aux actions de communication et de promotion déjà autorisée par la Commission. En d'autres termes, elles sont venues s'ajouter au régime existant tout en faisant l'objet d'une procédure d'approbation spécifique. De ce fait, la Commission considère à ce stade que l'autorisation donnée dans le cadre de l'aide d'État N 184/97 ne constitue pas une autorisation tacite de toute modification, voire de toute autre mesure qui viendrait s'ajouter à l'aide autorisée auparavant.

⁽²¹⁾ Lettre de la Commission SG(97) D/3741 du 16 mai 1997.

⁽²²⁾ Lettre de la Commission SG(D)(90) 25148 du 22 août 1990.

- (81) En effet, vu que le processus d'approbation et de mise en place de ces cotisations est celui instauré par les articles 6 et 7 de la loi 200 déjà mentionnée, il y a lieu de conclure, à ce stade, que la cotisation, en l'espèce, constitue une modification de l'aide autorisée, voire une nouvelle aide, qui aurait dû être notifiée à la Commission afin d'être examinée à la lumière des règles applicables.
- (82) La Commission ne peut pas exclure, à ce stade, que les actions «publi-promotionnelles» et de fonctionnement, en l'espèce, soient identiques dans leur nature à celles déjà autorisées par la Commission. Toutefois, faute d'informations précises de la part des autorités françaises, la Commission n'est pas, à ce stade, en mesure de vérifier la compatibilité des aides «publi-promotionnelles» et de fonctionnement des AOC financées par les nouvelles cotisations.
- (83) La Commission ne dispose pas d'informations concernant la continuité du régime durant la période où celui-ci est encore applicable. Dans le cas où des aides auraient encore été payées après le 1er janvier 2002, la Commission rappelle que toute aide payée après cette date devra être examinée à la lumière des lignes directrices communautaires applicables aux aides d'État à la publicité des produits relevant de l'annexe I du traité CE et de certains produits ne relevant pas de l'annexe I.
- (84) En vertu des facultés dont elle dispose au titre de l'article 10 du règlement (CE) n° 659/1999 portant modalités d'application de l'article 93 (devenu article 88) du traité CE, la Commission enjoint aux autorités françaises de lui envoyer les informations nécessaires concernant ces dispositifs d'aide, y compris les dispositifs non mentionnés et non notifiés et pouvant être actuellement en vigueur, afin de lui permettre d'apprécier leur compatibilité avec, notamment, les critères négatifs et positifs applicables en matière de publicité et de promotion et le niveau maximal d'aide pouvant être autorisé. Ces informations devraient aussi permettre à la Commission de mesurer, au niveau des exigences communautaires, les répercussions d'un éventuel cumul d'aides provoqué par le régime autorisé auparavant et les régimes d'espèce non notifiés.
- 2.2. Financement des aides**
- (85) Conformément à la jurisprudence de la Cour de justice ⁽²³⁾, la Commission considère normalement que le financement d'une aide d'État par le biais de charges obligatoires peut avoir une incidence sur l'aide en ayant un effet protecteur allant au-delà de l'aide proprement dite. Les cotisations en question constituent en effet des charges obligatoires. Suivant cette même jurisprudence, la Commission considère qu'une aide ne peut être financée par des taxes parafiscales grevant également des produits importés des autres États membres.
- (86) La Commission a déjà conclu, notamment dans le cadre de l'aide d'État N 184/97, que le régime instauré par les autorités françaises ne frappait pas les produits importés.
- (87) Les régimes, en l'espèce, sont, dans leurs mécanismes, très similaires à celui déjà autorisé par la Commission. Il se dégage en plus des textes instaurant les taxes parafiscales en l'espèce que celles-ci frappent uniquement la production viticole d'une région déterminée.
- (88) Il est donc possible, à ce stade, de conclure qu'aucun produit importé n'est soumis, voire n'a été soumis, aux taxes parafiscales visées en l'espèce.
- IV CONCLUSION**
- (89) Pour les raisons exposées ci-dessus, la Commission constate, après cet examen préliminaire, que la mesure suscite des doutes quant à sa compatibilité avec le marché commun.
- (90) La Commission, après avoir examiné les informations fournies par les autorités françaises, a dès lors décidé d'ouvrir la procédure prévue à l'article 88, paragraphe 2, du traité CE en ce qui concerne les aides traitées dans la présente décision.
- (91) Compte tenu des considérations qui précèdent, la Commission invite la France, dans le cadre de la procédure de l'article 88, paragraphe 2, du traité CE, à présenter ses observations et à fournir toute information utile pour l'évaluation des mesures en question dans un délai d'un mois à compter de la date de réception de la présente. Elle invite les autorités françaises à transmettre immédiatement une copie de cette lettre aux bénéficiaires potentiels de l'aide.
- (92) La Commission enjoint formellement aux autorités françaises de lui envoyer toutes les informations nécessaires à propos des différents régimes d'aides traités dans la présente décision, lui permettant d'examiner les régimes d'aide à la lumière des règles applicables et dont le contenu précis se trouve exposé aux considérants 77 et 84.
- (93) La Commission rappelle à la France l'effet suspensif de l'article 88, paragraphe 3, du traité CE et se réfère à l'article 14 du règlement (CE) n° 659/1999 du Conseil qui prévoit que toute aide illégale pourra faire l'objet d'une récupération auprès de son bénéficiaire. En outre, la dépense relative aux mesures nationales qui affectent directement des mesures communautaires pourra se voir refuser l'imputation au budget du FEOGA.»

⁽²³⁾ Arrêt de la cour de justice du 25 juin 1970 dans l'affaire 47/69, Gouvernement de la République française contre Commission des Communautés européennes, Rec. XVI, p. 487.

STATSSTØTTE — TYSKLAND

Støtte C 9/03 (ex NN 156/01) & (ex N 97/01) — støtte til maskinringene i Bayern

Opfordring til at fremsætte bemærkninger efter EF-traktatens artikel 88, stk. 2

(2003/C 82/03)

Ved nedenstående skrivelse af 5. februar 2003 meddelte Kommission Tyskland, at den har besluttet at indlede proceduren efter EF-traktatens artikel 88, stk. 2, med hensyn til en del af den ovennævnte støtteforanstaltning.

Kommissionen har besluttet ikke at gøre indsigelse mod visse andre dele af den nedenfor beskrevne foranstaltning.

Kommissionen opfordrer alle interesserede til senest en måned efter offentliggørelsen af denne meddelelse at sende deres bemærkninger til foranstaltningen, over for hvilken Kommissionen indleder proceduren, til:

Europa-Kommissionen
Generaldirektoratet for Landbrug
Direktorat H
L 130 5/120
B-1049 Bruxelles
Fax (32-2) 296 21 51.

Bemærkningerne vil blive videresendt til Tyskland. Interesserede parter, der fremsætter bemærkninger til sagen, kan skriftligt anmode om at få deres navne hemmeligholdt. Anmodningen skal være begrundet.

RESUMÉ

Formålet med den pågældende foranstaltning er at sikre et omfattende samarbejde mellem landbrugs- og skovbrugsbedrifter via maskinringe. Maskinringene er organisationer, som landbrugerne har oprettet som hjælp til selvhjælp på lokalt eller regionalt plan. De organiserer udveksling af arbejdskraft i landbruget og tilrettelægger og koordinerer udveksling af maskiner mellem bedrifterne.

Maskinringene leverer også andre tjenester, såsom kommunale tjenester (fx snerydning, vejbygning/-vedligeholdelse, bygning af rensningsanlæg), vedligeholdelse af haver og landskabspleje og anlæggelse af golfbaner og andre sportsfaciliteter. Det er på nuværende tidspunkt opfattelsen, at maskinringene konkurrerer med andre kommercielle virksomheder ved at stifte datterselskaber (inden for byggeri, handel eller værksteder for lastbiler og landbrugsmaskiner).

Støtten betales til maskinringenes paraplyorganisation »Kuratorium Bayerischer Maschinen- und Betriebshilferinge e.V.« (KBM). For øjeblikket er 87 maskinringe tilsluttet paraplyorganisationen. Det er imidlertid opfattelsen, at foranstaltningen først og fremmest er til fordel for maskinringene og de pågældende landbrugere. Maskinringene får tilskud fra KBM til delvis dækning af deres materiale- og personaleomkostninger. Disse tilskud mindsker også landbrugernes bidrag til finansieringen af maskinringene.

Den anmeldte støtteordning løber indtil den 31. december 2005. Foranstaltningen finansieres af delstaten Bayern. Støtten ydes i form af direkte, gradvis faldende tilskud. Støtteintensiteten er på mellem 42 % (i 2001) og 33 % (2005). Støttens maksimumsbeløb falder fra 4,38 mio. EUR i 2001 til 3,46 mio. EUR i 2005. Af disse tilskud beholder KBM ca. 150 000 EUR om året til dækning af administrationsomkostningerne.

I det omfang den anmeldte foranstaltning kun vedrører ydelse af social bedriftshjælp kan Kommissionen konstatere, at den anmeldte støtteordning opfylder betingelserne i EF-rammebestemmelserne for statsstøtte i landbrugssektoren.

Foranstaltningen omfatter dog eventuelt også andre støtteelementer til fordel for KBM og maskinringene og til fordel for medlemmerne af maskinringene eller andre virksomheder, der benytter sig af maskinringenes tjenester. Da det er opfattelsen, at denne støtte udgør driftsstøtte, som er uforenelig med fællesmarkedet, opfordrer Kommissionen de tyske myndigheder til at forelægge alle relevante oplysninger, som kan medvirke til at vurdere dette spørgsmål.

Da maskinringene og deres datterselskaber personalemæssigt og geografisk er snævert forbundet og maskinringenes egentlige kerneområder ikke er tilstrækkeligt afgrænset fra deres andre aktiviteter, er det opfattelsen, at støtten kan få en konkurrencefordrejende virkning for andre sektorer (problemet med kryds-subsidiering). Kommissionen opfordrer derfor de tyske myndigheder til at fremsende alle relevante oplysninger, som kan medvirke til at vurdere dette spørgsmål, og redegøre for, hvordan støttens konkurrencefordrejende virkning kan forhindres i praksis.

BREVETS ORDLYD

»Ich beehre mich, Ihnen mitzuteilen, dass die Kommission nach Prüfung der von Ihren Behörden übermittelten Informationen zu den im Betreff genannten Maßnahmen beschlossen hat, das Verfahren gemäß Artikel 88 Absatz 2 EG-Vertrag einzuleiten.

Der Entscheidung der Kommission liegen folgende Erwägungen zugrunde:

I. VERFAHREN

Die Maßnahme wurde mit Schreiben vom 31. Februar 2001 an die Kommission notifiziert. Weitere Informationen wurden mit Schreiben vom 11. Mai 2001, eingegangen am 16. Mai 2001, und mit Schreiben vom 9. Oktober 2001, eingegangen am 11. Oktober 2001, übermittelt.

Mit Schreiben vom 9. Oktober 2001 haben die deutschen Behörden mitgeteilt, dass die Maßnahme schon seit dem Jahr 1970 durchgeführt wird und die Durchführung der Maßnahme der Kommission lediglich im Rahmen von Jahresberichten mitgeteilt wurde. Die Beihilfe wurde daher in das Verzeichnis der nicht notifizierten Beihilfen übertragen.

II. BESCHREIBUNG**II.1 Rechtsgrundlage**

Die Maßnahme wird auf Grundlage des Gesetzes über die Feststellung des Haushaltsplanes des Freistaates Bayern und der Vereinbarung zur Durchführung der zwischenbetrieblichen Betriebshilfe und des zwischenbetrieblichen Maschineneinsatzes in der Land- und Forstwirtschaft durchgeführt.

II.2 Ziel der Maßnahme

Ziel der Maßnahme ist es, die durch die „Maschinen- und Betriebshilferinge“ (MR) organisierte zwischenbetriebliche Zusammenarbeit in den land- und forstwirtschaftlichen Betrieben flächendeckend sicherzustellen.

MR sind Selbsthilfeorganisationen der Landwirte auf lokaler bzw. regionaler Ebene, die in folgenden Kernbereichen tätig sind:

- Soziale Betriebshilfe:
Die MR organisieren den Austausch von landwirtschaftlichen Arbeitskräften bei Krankheit, Unfällen und sonstigen sozialen Notfällen auf landwirtschaftlichen Betrieben.
- Wirtschaftliche Betriebshilfe:
Die MR organisieren den Austausch von landwirtschaftlichen Arbeitskräften, vor allem um saisonale Arbeitsspitzen zu bewältigen und um Spezialarbeiten von zum Teil hoch qualifiziertem Personal durchzuführen, das auf den Betrieben vielfach nicht vorhanden ist.

- Zwischenbetrieblicher Maschineneinsatz:
Die MR organisieren und koordinieren den überbetrieblichen gegenseitigen Austausch von Maschinen. Dadurch ersparen sich die Betriebe den Ankauf eigener Spezialmaschinen, die speziell für Kleinbetriebe in vielen Fällen unwirtschaftlich sind.

Die Tätigkeit der MR beschränkt sich dabei auf die Vermittlung von Fachpersonal und Maschinen. Die eigentlichen Leistungen — wie der Maschinen- und Arbeitseinsatz — werden von Landwirten erbracht, die dafür ein entsprechendes Entgelt vom Unternehmen, das die Leistungen in Anspruch nimmt, erhalten.

Neben den oben beschriebenen sog. Kernbereichen sind die MR aber auch in anderen Sparten tätig (siehe Punkt II.6).

II.3 Begünstigte

Die Beihilfe wird ab dem Jahr 2001 an die Dachorganisation der Maschinenringe, das „Kuratorium Bayerischer Maschinen- und Betriebshilferinge e. V.“ (KBM), bezahlt. Der Dachorganisation gehören derzeit 87 MR an, die sich wiederum aus insgesamt 102 000 land- und forstwirtschaftlichen Betrieben zusammensetzen. Das KBM erhält Zahlungen zur Erfüllung folgender Aufgaben:

- zentraler Ansprechpartner gegenüber dem Bayerischen Staatsministerium für Landwirtschaft und Forsten. Verwaltung der öffentlichen Mittel zugunsten der MR;
- Anstellung von hauptberuflichen Geschäftsführern und sonstigem Personal für die MR;
- Beratung und Unterstützung der MR in allen Fragen des überbetrieblichen Einsatzes von Maschinen und Arbeitskräften;
- Sicherstellung eines flächendeckenden Angebotes an den Leistungen der MR in ganz Bayern;
- Dienst- und Fachaufsicht über die Geschäftsführer der MR;
- Organisation der Aus- und Weiterbildung der Mitarbeiter der MR.

Die Maßnahme begünstigt jedoch aus derzeitiger Sicht in erster Linie die MR bzw. die Landwirte, denen von den MR Dienstleistungen angeboten werden. Die MR erhalten Zuschüsse vom KBM zur teilweisen Abdeckung ihrer Sach- und Personalkosten. Die Finanzierung der MR erfolgt einerseits über diese Zahlungen, andererseits aber auch über die Einziehung von Mitgliedsbeiträgen der Landwirte. Die Maßnahme könnte daher aus derzeitiger Sicht auch ein Beihilfeelement zugunsten der Landwirte bzw. Unternehmen beinhalten, die Leistungen der MR in Anspruch nehmen, da die Dienstleistungen dadurch möglicherweise unter dem Marktpreis angeboten werden können bzw. die Landwirte dadurch weniger bzw. nicht kostendeckende Mitgliedsbeiträge an die MR bezahlen.

II.4 Art und Ausmaß der Beihilfe

Die Maßnahme wird aus Mitteln des Landes Bayern finanziert. Die Beihilfe wird in Form von direkten Zuschüssen gewährt.

Das KBM erhält jährlich Zuschüsse in folgender Höhe:

Jahr	Förderintensität ⁽¹⁾ maximal	Förderhöchstbetrag in Mio. EUR
2001	42 %	4,38
2002	40 %	4,15
2003	38 %	3,92
2004	36 %	3,69
2005	33 %	3,46

⁽¹⁾ Ausgedrückt in % der förderfähigen Gesamtkosten.

Von diesen Zuschüssen werden vom KBM jährlich rund 150 000 EUR zur Abdeckung des Verwaltungsaufwandes des KBM einbehalten. Die restlichen Zuschüsse dienen zur Abdeckung eines Teiles der Sach- und Personalaufwendungen der MR. Die förderfähigen Kosten auf Ebene der MR beschränken sich nach Angaben der deutschen Behörden auf die Sach- und Personalkosten im Zusammenhang mit den unter Punkt II.2 beschriebenen Kernbereichen der MR, d. h. auf soziale Betriebshilfe, wirtschaftliche Betriebshilfe und zwischenbetrieblichen Maschineneinsatz.

II.5 Dauer der Maßnahme

Die notifizierte Beihilferegelung wird bis 31. Dezember 2005 angewendet.

II.6 Gegen die Maßnahme vorliegende Beschwerden

Die Dienststellen der Kommission haben mehrere Beschwerden im Zusammenhang mit der Einführung der vorliegenden Beihilferegelung erhalten. Die Beschwerdeführer weisen darauf hin, dass die MR nicht nur in den unter Punkt II.2 beschriebenen Kernbereichen tätig sind, sondern daneben auch andere Dienstleistungen, wie kommunale Dienste (z. B. Schneeräumung, Straßenbau/Straßenerhaltung, Kläranlagenbau), Garten- und Landschaftspflege, Sport- und Golfplatzbau anbieten. Die MR würden zudem durch Gründung von Tochterunternehmen (etwa im Bereich des Bauhandwerks, des Handels oder der KFZ- und Landmaschinenwerkstätten) in Konkurrenz zu anderen Unternehmen der gewerblichen Wirtschaft und des Handels treten.

Nach Ansicht der Beschwerdeführer sei durch die personelle und räumliche Nähe bzw. Einheit der MR zu ihren Tochterunternehmen sowie die ungenügende Abgrenzung der eigentlichen Kernbereiche der MR und anderen Wirtschaftstätigkeiten eine wirksame Trennung der aus staatlichen Mitteln geförderten und nicht geförderten Tätigkeitsbereiche nicht möglich. Dadurch entstehe eine wettbewerbsverzerrende Wirkung der Beihilfen auch auf andere Wirtschaftsbereiche (Problem der „Quersubvention“).

III. BEWERTUNG

III.1 Vorliegen einer Beihilfe

Gemäß Artikel 87 Absatz 1 sind staatliche oder aus staatlichen Mitteln gleich welcher Art gewährte Beihilfen, die durch die Begünstigung bestimmter Unternehmen oder Produktionszweige den Wettbewerb verfälschen oder zu verfälschen drohen, verboten, soweit sie den Handel zwischen Mitgliedstaaten beeinträchtigen.

Zum derzeitigen Stand der Untersuchungen scheinen diese Bedingungen erfüllt zu sein.

Die vorliegende Beihilfemaßnahme wird aus staatlichen Mitteln finanziert.

- a) Obwohl das KBM die Rechtsform eines eingetragenen Vereines hat und gemäß Vereinssatzung ausschließlich gemeinnützige Zwecke verfolgt, dürfte es sich bei dessen Aktivitäten um wirtschaftliche Tätigkeiten handeln (vgl. Punkt II.3). Es ist zwar auch denkbar, dass das KBM insbesondere in seiner Funktion als zentraler Ansprechpartner gegenüber dem Bayerischen Staatsministerium und Verwalter von Mitteln keine wirtschaftliche Tätigkeit ausübt, doch kann dies auf Grundlage der vorliegenden Informationen nicht endgültig beurteilt werden. Das KBM ist somit nach den derzeit vorliegenden Informationen als Unternehmen im Sinne von Artikel 87 Absatz 1 einzustufen ⁽¹⁾. Im derzeitigen Verfahrensstand scheinen die Aktivitäten des KBM nicht die Produktion, Verarbeitung und Vermarktung von Erzeugnissen des Anhangs I EG-Vertrag zu betreffen.

Die Auswahl des KBM scheint nicht anhand von Marktgrundsätzen erfolgt zu sein ⁽²⁾. Es ist beim vorliegenden Informationsstand nicht klar, ob das KBM für von ihm vorgenommene wirtschaftliche Tätigkeiten zu Marktpreisen entlohnt wird, oder ob es Zahlungen erhält, die über ein marktübliches Entgelt hinausgehen oder einen Zuschuss zu Betriebskosten darstellen, der kein marktübliches Entgelt für die vom KBM dem Land Bayern erbrachten Dienstleistungen ist. Die Gewährung öffentlicher Mittel an das KBM könnte

⁽¹⁾ Nach ständiger Rechtsprechung umfasst der Begriff des Unternehmens im Rahmen des Wettbewerbsrechts jede eine wirtschaftliche Tätigkeit ausübende Einheit unabhängig von ihrer Rechtsform und der Art ihrer Finanzierung (siehe u. a. Urteil vom 12. September 2000 in den verbundenen Rechtssachen C-180/98 bis C-184/98, Pavlov u. a., Slg. 2000, I-6451, Randnr. 74). Nach ebenfalls ständiger Rechtsprechung ist eine wirtschaftliche Tätigkeit jede Tätigkeit, die darin besteht, Güter oder Dienstleistungen auf einem bestimmten Markt anzubieten (Urteile vom 16. Juni 1987 in der Rechtssache 118/85, Kommission/Italien, Slg. 1987, 2599, Randnr. 7, und vom 18. Juni 1998 in der Rechtssache C-35/96, Kommission/Italien, Slg. 1998, I-3851, Randnr. 36, sowie das zitierte Urteil Pavlov u. a., Randnr. 75).

⁽²⁾ Die Auswahl sollte — um ein Beihilfeelement ausschließen zu können — anhand von Marktgrundsätzen unter Ausschluss jedweder Diskriminierung erfolgen, und zwar gegebenenfalls durch Ausschreibungsverfahren in Übereinstimmung mit dem Gemeinschaftsrecht und insbesondere mit dem Fallrecht, mit einem Grad an Werbung, der eine Öffnung des Dienstleistungsmarktes für den Wettbewerb und eine Prüfung der Unparteilichkeit der Auftragsvergabeverfahren ermöglicht.

daher möglicherweise Beihilfeelemente zugunsten des KBM enthalten. Um diese Frage genau zu prüfen, sind weitere Informationen notwendig. Die Kommission fordert daher die deutschen Behörden auf, alle sachdienlichen Hinweise zur Beurteilung dieser Frage zu übermitteln.

- b) Im Fall der MR ist es zum derzeitigen Stand des Verfahrens offensichtlich, dass es sich dabei um Unternehmen im Sinn von Artikel 87 Absatz 1 handelt, da diese bestimmte Dienstleistungen (z. B. Maschinenvermittlung, Austausch von Arbeitskräften sowie andere wirtschaftliche Tätigkeiten) auf einem Markt anbieten. Diese Dienstleistungen können beispielsweise mit der Tätigkeit eines Immobilienmaklers verglichen werden, der Anbieter und Nachfrager zusammenbringt. Auch die Aktivitäten der MR stehen nicht unmittelbar im Zusammenhang mit der Produktion, Verarbeitung und Vermarktung von Erzeugnissen des Anhangs I EG-Vertrag.

Es ist beim vorliegenden Informationsstand unklar, ob

- i) die MR ihre Dienstleistungen den Landwirten grundsätzlich zu Marktpreisen anbieten,
- ii) ob die von der öffentlichen Hand über das KBM an die MR gewährten öffentlichen Mittel ausschließlich dazu verwendet werden, die Kosten der Dienstleistung gegenüber den Landwirten zu senken, sodass allein von einer Beihilfe an die Landwirte (siehe Buchstabe c) ausgegangen werden könnte, oder
- iii) ob die MR als Unternehmen selbst im Rahmen der über das KBM gewährten Mittel Beihilfen bekommen, die nicht als Beihilfen an Landwirte als Letztbegünstigte verstanden werden können.

Im derzeitigen Verfahrensstand und auf der Basis der vorliegenden Informationen ist daher anzunehmen, dass die Maßnahme mit den MR bestimmte Unternehmen in Bayern begünstigt und somit geeignet ist, den Wettbewerb mit den von MR angebotenen Dienstleistungen zu verfälschen, da die betreffenden Dienstleistungen auch grenzüberschreitend angeboten werden könnten.

Problem der Quersubvention

Außerdem ist zu klären, ob die unterschiedlichen Tätigkeitsbereiche der MR klar voneinander getrennt werden können und die Zahlungen staatlicher Beihilfen an die MR nicht zu Wettbewerbsverzerrungen in anderen Wirtschaftssektoren (d. h. in Tätigkeitsbereichen außerhalb der offiziellen Kernbereiche der Maschinenringe) führen. Nach derzeitigem Stand der Untersuchungen und nach Angaben der Beschwerdeführer scheint dies der Fall zu sein (vgl. Punkt II.6). Für eine nähere Prüfung sind weitere Informationen not-

wendig. Die Kommission fordert daher die deutschen Behörden auf, alle sachdienlichen Hinweise zur Beurteilung dieser Frage zu übermitteln.

- c) Darüber hinaus dürfte die Maßnahme entweder direkt (in Form von den an Landwirte unterhalb des Marktpreises angebotenen Dienstleistungen), zumindest aber indirekt den Mitgliedsbetrieben der MR (land- und forstwirtschaftliche Betriebe) zugute kommen. Die bayerische Landwirtschaft ist für sich allein ein großer Hersteller von Agrarprodukten und darüber hinaus intensiv im grenzüberschreitenden Handel mit Agrarprodukten tätig. Beim vorliegenden Stand der Informationen ist die Maßnahme somit geeignet, den Wettbewerb zu verfälschen⁽³⁾ und den Handel mit Agrarprodukten zwischen Mitgliedstaaten zu beeinträchtigen⁽⁴⁾.

Schlussfolgerung

Die Kommission ist daher beim derzeitigen Stand des Verfahrens der Auffassung, dass sowohl an das KBM als auch die MR und die Landwirte Beihilfen gewährt werden, die den Tatbestand des Artikels 87 Absatz 1 EG-Vertrag erfüllen, weil sie durch die Begünstigung bestimmter Unternehmen und Produktionszweige den Wettbewerb verfälschen oder zu verfälschen drohen und den Handel zwischen Mitgliedstaaten beeinträchtigen.

III.2 Anwendbarkeit von Artikel 87 Absatz 2 und 3 EG-Vertrag

Es ist daher zu prüfen, ob eine der Ausnahmen bzw. Freistellungen von dem grundsätzlichen Beihilfeverbot gemäß Artikel 87 Absatz 1 EG-Vertrag zur Anwendung kommen kann.

Die Ausnahmetatbestände der Artikel 87 Absatz 2 und Artikel 87 Absatz 3 Buchstaben a), b) und d) scheinen aus derzeitiger Sicht nicht anwendbar zu sein, da es sich weder um

— Beihilfen zur Förderung der wirtschaftlichen Entwicklung von Gebieten, in denen die Lebenshaltung außergewöhnlich niedrig ist oder eine erhebliche Unterbeschäftigung herrscht, noch um

— Beihilfen zur Förderung wichtiger Vorhaben von gemeinsamem europäischen Interesse oder zur Behebung einer beträchtlichen Störung im Wirtschaftsleben eines Mitgliedstaats oder

⁽³⁾ Nach der Rechtsprechung des Europäischen Gerichtshofs deutet die Verbesserung der Wettbewerbsposition eines Unternehmens aufgrund einer staatlichen Beihilfe im Allgemeinen auf eine Wettbewerbsverzerrung gegenüber konkurrierenden Unternehmen hin, die keine solche Unterstützung erhalten (Rs. C-730/79, Slg. 1980, S. 2671, Rn. 11 und 12).

⁽⁴⁾ Der innergemeinschaftliche Handel Deutschlands mit Agrarerzeugnissen betrug im Jahr 1999 28 329 Mio. EUR (Importe) und 18 306 Mio. EUR (Exporte). Für das Land Bayern sind keine Daten verfügbar (Quelle: Eurostat und GD AGRI).

— Beihilfen zur Förderung der Kultur und der Erhaltung des kulturellen Erbes, soweit sie die Handels- und Wettbewerbsbedingungen in der Gemeinschaft nicht in einem Maß beeinträchtigen, das dem gemeinsamen Interesse zuwiderläuft,

handelt.

Den einzigen möglicherweise anwendbaren Ausnahmetatbestand stellt daher Artikel 87 Absatz 3 Buchstabe c) dar.

a) *Etwaige Beihilfen an den KBM und die MR*

Es ist zum derzeitigen Zeitpunkt nicht klar, ob und in welchem Ausmaß die Zahlungen an das KBM über ein marktübliches Entgelt hinausgehen oder einen Zuschuss zu Betriebskosten darstellen, der kein marktübliches Entgelt für die vom KBM dem Land Bayern erbrachten Dienstleistungen ist. Es ist daher auch unklar, ob die Beihilfen in den Anwendungsbereich der Verordnung (EG) Nr. 69/2001 vom 12. Januar 2001 über die Anwendung der Artikel 87 und 88 EG-Vertrag auf „De-minimis“-Beihilfen⁽⁵⁾ fallen.

Der Kommission liegen derzeit keine Informationen vor, wonach derartige Beihilfen an Investitionen oder sonstige förderfähige Ausgaben gebunden sind, oder unter die Verordnung (EG) Nr. 70/2001 über die Anwendung der Artikel 87 und 88 EG-Vertrag auf staatliche Beihilfen an kleine und mittlere Unternehmen⁽⁶⁾ fallen. Daher wären diese Beihilfen als Betriebsbeihilfen einzustufen, die mit dem Gemeinsamen Markt unvereinbar sind⁽⁷⁾.

Ähnliches gilt sinngemäß für die Zahlungen an die MR.

b) *Beihilfen an Landwirte*

Soweit derzeit ersichtlich, könnten die gewährten Beihilfen, insoweit sie Landwirten zugute kommen, allein auf der Grundlage von Kapitel 14 des Gemeinschaftsrahmens für staatliche Beihilfen im Agrarsektor⁽⁸⁾ genehmigt werden. Kapitel 14 des Gemeinschaftsrahmens betrifft die Bereitstellung von fachlicher oder gewerblicher Hilfe im Agrarsektor (d. h. an Landwirte). Gemäß Punkt 14.1 des Gemeinschaftsrahmens dürfen etwa Beihilfen für Betriebsführungs- und Vertretungsdienste bis zu einem höchstzulässigen Satz von 100 % gewährt werden, sofern die folgenden Bedingungen erfüllt sind:

1. Die Beihilfen sollten grundsätzlich allen zuschussfähigen natürlichen und juristischen Personen in dem betreffen-

den Gebiet auf der Grundlage objektiv definierter Kriterien zur Verfügung stehen.

2. Der zu gewährende Gesamthilfebeitrag sollte 100 000 EUR pro Begünstigten über einen Zeitraum von drei Jahren nicht überschreiten, und der höchstzulässige Beihilfesatz zugunsten von Unternehmen, die in den Anwendungsbereich der von der Kommission festgelegten Definition der kleinen und mittleren Unternehmen⁽⁹⁾ (KMU) fallen, sollte 50 % der zuschussfähigen Kosten nicht überschreiten, je nachdem, welcher Betrag höher ist. Zur Berechnung des Beihilfebetrags wird der Begünstigte als die Person angesehen, die solche Dienste in Anspruch nimmt.

Ad 1: Verfügbarkeit

Die deutschen Behörden haben mit Schreiben vom 11. Mai 2001 mitgeteilt, dass bestimmte von den MR angebotenen Dienstleistungen (insbesondere die soziale Betriebshilfe) allen Interessierten — auch Nichtmitgliedern — zur Verfügung stehen. Dies gilt jedoch nicht für alle Dienstleistungen im gleichen Maße.

Ad 2: Beihilfehöchstbetrag

Die deutschen Behörden haben ausdrücklich zugesichert, dass der Gesamthilfebeitrag nicht 100 000 EUR pro Begünstigten über einen Zeitraum von drei Jahren überschreitet und der höchstzulässige Beihilfesatz zugunsten von Unternehmen, die in den Anwendungsbereich der von der Kommission festgelegten Definition der KMU fallen, nicht 50 % der zuschussfähigen Kosten überschreitet.

Die Kommission nimmt daher zur Kenntnis, dass die Beihilferegulierung hinsichtlich der von den MR angebotenen sozialen Betriebshilfe zugunsten von landwirtschaftlichen Betrieben die Bedingungen des Gemeinschaftsrahmens erfüllt.

Aus derzeitiger Sicht hegt die Kommission jedoch ernsthafte Zweifel, ob auch Beihilfen für die wirtschaftliche Betriebshilfe und den zwischenbetrieblichen Maschineneinsatz auf der Basis von Kapitel 14 des Gemeinschaftsrahmens genehmigt werden können. Im derzeitigen Stadium der Untersuchung scheint es sich bei solchen Beihilfen vielmehr um Betriebsbeihilfen zugunsten landwirtschaftlicher Erzeuger zu handeln.

Punkt 3.5 des Gemeinschaftsrahmens sieht vor, dass einseitige staatliche Beihilfemaßnahmen, die lediglich dazu bestimmt sind, die finanzielle Situation der Erzeuger zu verbessern, die aber nicht in irgendeiner Weise zur Entwicklung des Sektors insgesamt beitragen, und vor allem Beihilfen, die allein auf der Grundlage des Preises, der Menge, der Produktionseinheit oder der Betriebsmitteleinheit gewährt werden, als Betriebsbeihilfen anzusehen sind, die mit dem Gemeinsamen Markt unvereinbar sind⁽¹⁰⁾.

⁽⁵⁾ ABl. L 10 vom 13.1.2001, S. 30.

⁽⁶⁾ ABl. L 10 vom 13.1.2001, S. 33.

⁽⁷⁾ Wie der Gerichtshof und das Gericht ausgeführt haben, verfälschen Betriebsbeihilfen, also Beihilfen, mit denen ein Unternehmen von Kosten befreit werden soll, die es normalerweise im Rahmen seines laufenden Betriebes oder seiner üblichen Tätigkeiten hätte tragen müssen, grundsätzlich die Wettbewerbsbedingungen (Urteil des Gerichts vom 8. Juni 1995 in der Rechtssache T-459/93, Siemens/Kommission, Slg. 1995, II-1675, Randnrn. 48 und 77, und die dort genannte Rechtsprechung).

⁽⁸⁾ Gemeinschaftsrahmen für staatliche Beihilfen im Agrarsektor (ABl. C 232 vom 12.8.2000, S. 19).

⁽⁹⁾ Siehe Fußnote 7.

⁽¹⁰⁾ Siehe auch Fußnote 8.

Außerdem könnten die Beihilfen für soziale Betriebshilfe auch andere als landwirtschaftliche Unternehmen begünstigen und damit nicht in den Geltungsbereich des Gemeinschaftsrahmens fallen. Die Kommission fordert daher die deutschen Behörden auf, alle sachdienlichen Hinweise zur Beurteilung dieser Frage zu übermitteln.

III.3 In der Vergangenheit gewährte Beihilfen

Nach Angaben der deutschen Behörden werden schon seit 1970 Beihilfen an das KBM und die MR (bzw. an Landwirte) bezahlt.

Vor dem Inkrafttreten des Gemeinschaftsrahmens für staatliche Beihilfen im Agrarsektor hat die Kommission für die Beurteilung derartiger Beihilfen materiell ähnliche Bestimmungen angewendet, insbesondere für „De-minimis“-Beihilfen⁽¹¹⁾ und Beihilfen an kleine und mittlere Unternehmen⁽¹²⁾. Im Agrarsektor ist es seit längerem bestehende Politik der Kommission, Beihilfen für Betriebsführungs- und Vertretungsdienste auf landwirtschaftlichen Betrieben bis zu einer maximalen Beihilfeintensität von 100 % zu genehmigen⁽¹³⁾.

Gemäß Artikel 15 Absatz 1 der Verordnung (EG) Nr. 659/99⁽¹⁴⁾ gelten die Befugnisse der Kommission zur Rückforderung von Beihilfen für eine Frist von zehn Jahren. Da zum derzeitigen Zeitpunkt keine genauen Informationen darüber vorliegen, an welche Begünstigten bzw. in welcher Höhe diese Zahlungen durchgeführt wurden, werden die deutschen Behörden aufgefordert, eine detaillierte Aufstellung der seit 1992 gewährten Zahlungen an die Kommission zu übermitteln. Darüber hinaus fordert die Kommission die deutschen Behörden auf, alle sonstigen Informationen, die für eine Beurteilung dieser Maßnahme notwendig sind, vorzulegen.

Schlussfolgerung

Da die Maßnahme hinsichtlich der sozialen Betriebshilfe mit Ziffer 14 des Gemeinschaftsrahmens für staatliche Beihilfen im Agrarsektor im Einklang steht, kann sie als gemäß Artikel

87 Absatz 3 Buchstabe c) des Vertrags mit dem Gemeinsamen Markt vereinbar angesehen werden. Die Kommission hat daher keine Einwände gegen diese Beihilfe.

Die Kommission hat jedoch Bedenken betreffend der Vereinbarkeit der angemeldeten Beihilfe mit dem Gemeinsamen Markt, soweit sie nicht die soziale Betriebshilfe betreffen.

IV. BESCHLUSS

Aus den oben dargelegten Gründen fordert die Kommission Deutschland gemäß dem Verfahren nach Artikel 88 Absatz 2 EG-Vertrag auf, innerhalb einer Frist von einem Monat nach Eingang dieses Schreibens Stellung zu nehmen und ihr alle sachdienlichen Informationen zu übermitteln, die eine Beurteilung der Maßnahme ermöglichen.

Die Kommission fordert die deutschen Behörden insbesondere auf, detaillierte Informationen zu den unter Punkt III der vorliegenden Entscheidung genannten Punkten zu übermitteln. Die Kommission fordert die deutschen Behörden außerdem auf, eine lückenlose Darstellung von Aktivitäten der Maschinenringe sowie deren Finanzierung und insbesondere die verrechneten Preise für Dienstleistungen an die Kommission zu übermitteln, die nicht im Rahmen der vorliegenden Beihilfemaßnahme gefördert werden. Insbesondere wird um eine detaillierte Darstellung ersucht, durch welche Maßnahmen eine Quersubvention dieser sonstigen Tätigkeitsbereiche in der Praxis verhindert wird.

Die Kommission fordert die deutschen Behörden außerdem auf, eine Kopie dieses Schreibens umgehend an die möglichen Beihilfeempfänger zu senden.

Die Kommission verweist Deutschland auf die aussetzende Wirkung von Artikel 88 Absatz 3 EG-Vertrag sowie auf Artikel 14 der Verordnung (EG) Nr. 659/1999, wonach alle zu Unrecht gewährten Beihilfen vom Empfänger zurückzufordern sind.«

⁽¹¹⁾ Zuletzt: Mitteilung der Kommission über De-minimis-Beihilfen (ABl. C 68 vom 6.3.1996, S. 9).

⁽¹²⁾ Zuletzt: Gemeinschaftsrahmen für staatliche Beihilfen an kleine und mittlere Unternehmen (ABl. C 213 vom 23.7.1996, S. 4).

⁽¹³⁾ Siehe beispielsweise Beihilfen N 526/94, N 807/95, N 478/97, N 686/97 und N 64/98.

⁽¹⁴⁾ Verordnung (EG) Nr. 659/1999 des Rates über besondere Vorschriften für die Anwendung von Artikel 93 des EG-Vertrags (ABl. L 83 vom 27.3.1999, S. 1).

Godkendt statsstøtte inden for rammerne af bestemmelserne i artikel 87 og 88 i EF-traktaten**Tilfælde, mod hvilke Kommissionen ikke gør indsigelse**

(2003/C 82/04)

Dato for vedtagelse af beslutningen: 7.3.2003**Medlemsstat:** Frankrig**Sag nr.:** N 481/02**Støtteordning:** Støtte til Conseil Général du Lot-et-Garonne til investeringer i kvalitetsfjerkræ**Formål:** At fremme investeringer i fjerkræ- og ægsektoren**Rammebeløb:** 884 000 EUR over tre år**Støtteintensitet eller støttebeløb:** 20 % af støtteberettigede udgifter til fjerkræ; 8 % af støtteberettigede udgifter til æg**Varighed:** Tre år

Den autentiske tekst til beslutningen (renset for fortrolige oplysninger) findes på

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids**Dato for vedtagelse af beslutningen:** 7.3.2003**Medlemsstat:** Italien**Sag nr.:** N 38/03**Støtteordning:** Brancheaftale 2002 for kartofler til industriel forarbejdning og støtte til privat oplagring af spisekartofler**Formål:** At yde støtte til oplagring af kartofler**Retsgrundlag:** Accordo interprofessionale 2002 per le patate destinate alla trasformazione industriale e aiuto all'ammasso privato di patate alimentari**Rammebeløb:** 7 746 353 EUR**Støtteintensitet eller støttebeløb:** Forskellige beløb**Varighed:** Et år

Den autentiske tekst til beslutningen (renset for fortrolige oplysninger) findes på

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids**Godkendt statsstøtte inden for rammerne af bestemmelserne i artikel 87 og 88 i EF-traktaten****Tilfælde, mod hvilke Kommissionen ikke gør indsigelse**

(2003/C 82/05)

(EØS-relevant tekst)

Dato for vedtagelse af beslutningen: 3.12.2002**Medlemsstat:** Nederlandene (provinsen Zuid-Holland)**Sag nr.:** N 414/02**Støtteordning:** Oprydning efter gamle gasværker på forurenede grunde**Formål:** Miljøbeskyttelse**Retsgrundlag:** Artikel 76 Wet bodembescherming (Staatsblad 1996, 496; laatstelijk gewijzigd bij Staatsblad 2001, 517)**Rammebeløb:** Et budget på i alt 13,4 mio. EUR**Varighed:** 2002-2005

Den autentiske tekst til beslutningen (renset for fortrolige oplysninger) findes på

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids**Dato for vedtagelse af beslutningen:** 11.12.2002**Medlemsstat:** Tyskland (Bayern)**Sag nr.:** N 634/02**Støtteordning:** Støtte til Grundig AG**Formål:** Redningsstøtte**Retsgrundlag:** Ad hoc

Støtteintensitet eller støttebeløb: 90 % garanti for et lån på 45 mio. EUR

Varighed: Seks måneder

Den autentiske tekst til beslutningen (renset for fortrolige oplysninger) findes på

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids

Dato for vedtagelse af beslutningen: 11.12.2002

Medlemsstat: Nederlandene

Sag nr.: N 638/02

Støtteordning: Støtte til indsamling af haloner og CFC'er

Formål: Miljøbeskyttelse. Støtten bidrager til nedsættelse af prisen på miljøvenlig bortskaffelse af haloner og CFC'er

Retsgrundlag: Ministerielle regeling Inzamelingsregeling CFK en halonen

Rammebeløb: 20 mio. EUR (ekskl. 3 mio. EUR til administrationsomkostninger)

Støtteintensitet eller støttebeløb: Højest 5 EUR pr. kg gas; højeste intensitet 50 %

Varighed: Indtil 31.12.2003

Andre oplysninger: Kommissionen betragter ordningen som fordelagtig for ejere af halongasanlæg og CFC'er. Med støtten ydes til dels kompensation til gasindsamlingselskaber for deres service over for ejere af disse gasanlæg

Den autentiske tekst til beslutningen (renset for fortrolige oplysninger) findes på

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids

Dato for vedtagelse af beslutningen: 24.1.2003

Medlemsstat: Italien (Toscana)

Sag nr.: N 742/01

Støtteordning: Energibesparelser og udvikling af vedvarende energikilder

Formål: Miljøbeskyttelse: energibesparelser

Retsgrundlag: Deliberazioni della Giunta regionale 20 maggio 2002, n. 482, e 5 agosto 2002, n. 881

Rammebeløb: 24 mio. EUR

Støtteintensitet eller støttebeløb: 30 % BSÆ

Varighed: Indtil 31.12.2007

Andre oplysninger: Årlig indberetning

Den autentiske tekst til beslutningen (renset for fortrolige oplysninger) findes på

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids

Dato for vedtagelse af beslutningen: 27.11.2002

Medlemsstat: Spanien (Baskerlandet)

Sag nr.: NN 66/01

Støtteordning: Støtte til Fuselajes Aeronáuticos

Formål: Regional investering (samling af flydele til den civile flyindustri)

Retsgrundlag: Plan Interinstitucional de Promoción Económica; Artículo 49.7 del Decreto Legislativo 1/1997, de 11 de noviembre

Rammebeløb: Tilskud på 6,03 mio. EUR

Støtteintensitet eller støttebeløb: 17,35 % NSÆ

Varighed: 2000-2003

Den autentiske tekst til beslutningen (renset for fortrolige oplysninger) findes på

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids

Anmeldelse af en planlagt fusion**(Sag COMP/M.3104 — Compass/Cremonini/JV)****Det overvejes at behandle denne sag i henhold til den forenklede procedure**

(2003/C 82/06)

(EØS-relevant tekst)

1. Den 28. marts 2003 modtog Kommissionen i henhold til artikel 4 i Rådets forordning (EØF) nr. 4064/89 ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1310/97 ⁽²⁾, en anmeldelse af en planlagt fusion, hvorved virksomhederne Compass Group plc (Compass, Det Forenede Kongerige) og Cremonini Spa (Cremonini, Italien) erhverver fælles kontrol, jf. artikel 3, stk. 1, litra b), i nævnte forordning, med Moto Spa (Italien) og Autoplose Ges.mbH (Østrig), for øjeblikket helt kontrolleret af Compass, ved køb af aktier, som udgør et joint venture.

2. De pågældende virksomheder udøver følgende erhvervsaktiviteter:

- Compass: kontrakt- og koncessionstjenester inden for fødevarerindustrien, herunder på servicestationer på motorveje
- Cremonini: fremstilling og engrossalg af fødevarer og levering af tjenester inden for fødevarersektoren
- Joint venture-virksomheden: fødevareretjenester på motorveje.

3. På grundlag af en foreløbig undersøgelse finder Kommissionen, at den anmeldte fusion kan falde ind under forordning (EØF) nr. 4064/89. Den forbeholder sig dog sin endelige stilling til dette punkt. I henhold til Kommissionens meddelelse om en forenklet procedure for behandling af bestemte fusioner efter Rådets forordning (EØF) nr. 4064/89 ⁽³⁾ skal det bemærkes, at det overvejes at behandle denne sag i henhold til proceduren beskrevet i denne meddelelse.

4. Kommissionen opfordrer andre interesserede parter til at fremsætte deres eventuelle bemærkninger til den planlagte fusion.

Bemærkningerne skal være Kommissionen i hænde senest ti dage efter offentliggørelsen af denne meddelelse. Bemærkningerne med angivelse af sag COMP/M.3104 — Compass/Cremonini/JV kan sendes til Kommissionen med telefax ((32-2) 296 43 01 eller 296 72 44) eller med posten til følgende adresse:

Europa-Kommissionen
Generaldirektoratet for Konkurrence
Direktorat B — Taskforce for Fusioner
J-70
B-1049 Bruxelles.

⁽¹⁾ EFT L 395 af 30.12.1989, s. 1. Berigtigelse i EFT L 257 af 21.9.1990, s. 13.

⁽²⁾ EFT L 180 af 9.7.1997, s. 1. Berigtigelse i EFT L 40 af 13.2.1998, s. 17.

⁽³⁾ EFT C 217 af 29.7.2000, s. 32.

II

(Forberedende retsakter i henhold til afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union)

Initiativ fra Den Helleniske Republik med henblik på vedtagelse af Rådets forordning om proceduren for ændring af Sirene-Håndbogen

(2003/C 82/07)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 66,

under henvisning til Den Helleniske Republiks initiativ ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

ud fra følgende betragtninger:

(1) Schengen-informationssystemet (i det følgende benævnt »SIS«), der er oprettet i henhold til bestemmelserne i afsnit IV i Schengen-konventionen af 1990 om gennemførelse af Schengen-aftalen af 14. juni 1985 om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser (i det følgende benævnt »Schengen-konventionen«), er et vigtigt instrument for anvendelsen af Schengen-reglerne, således som disse er integreret i Den Europæiske Union.

(2) I henhold til artikel 92 i Schengen-konventionen kan medlemsstaternes nationale dele ikke direkte udveksle SIS-data indbyrdes; de kan kun udveksle data via den tekniske støttefunktion i Strasbourg. Det vil imidlertid være hensigtsmæssigt at kunne udveksle visse supplerende oplysninger, der kræves til korrekt gennemførelse af visse bestemmelser i Schengen-konventionen, bilateralt eller multilateralt. Sådanne supplerende oplysninger er navnlig nødvendige i forbindelse med de handlinger, der kræves i medfør af bestemmelserne i artikel 25, 39, 46, 95-100, 102, stk. 3, 104, stk. 3, 106, 107, 109 og 110 i Schengen-konventionen. Udvekslingen af disse supplerende oplysninger foretages af de enkelte medlemsstaters Sirene-kontorer.

(3) Sirene-Håndbogen indeholder en række instrukser til operatørerne i de enkelte medlemsstaters Sirene-kontorer og beskriver detaljeret de regler og procedurer, der gælder for bilateral eller multilateral udveksling af sådanne supplerende oplysninger.

(4) Det er nødvendigt at indføre en procedure for ændring af Sirene-Håndbogen i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i de forskellige traktater.

(5) Retsgrundlaget for sådanne ændringer består af to dele: denne forordning med hjemmel i artikel 66 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab og en råds-afgørelse med hjemmel i artikel 30, stk. 1, litra a) og b), artikel 31, litra a) og b), og artikel 34, stk. 2, litra c), i traktaten om Den Europæiske Union. Grunden hertil er, som det fremgår af artikel 92 i Schengen-konventionen, at SIS ved hjælp af elektronisk søgning skal give de af medlemsstaterne udpegede myndigheder adgang til indberetninger om personer og genstande til brug for grænsekontrollen og for anden politi- og toldkontrol inde i landet i overensstemmelse med den nationale lovgivning samt til brug for visumudstedelse, udstedelse af opholdstilladelser og forvaltning af udlændingelovgivningen som led i anvendelsen af Schengen-reglernes bestemmelser om persontrafik. Udvekslingen af de supplerende oplysninger, der kræves til gennemførelsen af de bestemmelser i Schengen-konventionen, der nævnes i betragtning 2, og som foretages af de enkelte medlemsstaters Sirene-kontorer, opfylder også disse formål, samtidig med at den understøtter politisamarbejdet generelt.

(6) Det faktum, at det retsgrundlag, som er påkrævet for at muliggøre fremtidige ændringer af Sirene-Håndbogen, består af to adskilte instrumenter, anfægter ikke princippet om, at SIS i sig selv udgør — og fortsat bør udgøre — ét samlet, integreret informationssystem, og at Sirene-kontorerne fortsat bør udføre deres opgaver på en sådan måde, at integreringen sikres.

(7) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne forordning bør vedtages i henhold til Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽³⁾.

(8) Der skal udarbejdes en ordning, som giver repræsentanter for Island og Norge mulighed for at blive associeret i arbejdet i de udvalg, der bistår Kommissionen i udøvelsen af dennes gennemførelsesbeføjelser. Muligheden for en sådan ordning er omhandlet i den brevveksling mellem Fællesskabet og henholdsvis Island og Norge ⁽⁴⁾, der er knyttet som bilag til aftalen mellem Rådet for Den Europæiske Union og Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengen-reglerne ⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ EUT ...

⁽²⁾ Udtalelse af ... (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽³⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

⁽⁴⁾ EFT L 176 af 10.7.1999, s. 53.

⁽⁵⁾ EFT L 176 af 10.7.1999, s. 36.

- (9) Denne forordning og Det Forenede Kongeriges og Irlands deltagelse i dens vedtagelse og anvendelse berører ikke arrangementerne vedrørende Det Forenede Kongeriges og Irlands delvise deltagelse i Schengen-reglerne som fastlagt af Rådet i henholdsvis afgørelse 2000/365/EF ⁽¹⁾ og afgørelse 2002/192/EF ⁽²⁾.
- (10) I medfør af artikel 1 og 2 i protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark. Inden seks måneder efter at Rådet har truffet afgørelse om denne forordning til udbygning af Schengen-reglerne efter bestemmelserne i afsnit IV i traktatens tredje del om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, træffer Danmark afgørelse om, hvorvidt det vil gennemføre denne forordning i sin nationale lovgivning, jf. artikel 5 i protokollen om Danmarks stilling.
- (11) Denne forordning udgør en udbygning til Schengen-reglerne eller har på andre måder forbindelse til dem i henhold til artikel 3, stk. 1, i tiltrædelsesakten —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Sirene-Håndbogen udgør en række instrukser til operatørerne i de enkelte medlemsstaters Sirene-kontorer og fastlægger de regler og procedurer, der gælder for bilateral og multilateral udveksling af de supplerende oplysninger, der kræves, for at visse bestemmelser i Schengen-konventionen, således som den er integreret i Den Europæiske Union, kan gennemføres korrekt.

Artikel 2

1. Indledningen, del 1 og del 2, indledningen til del 3 og punkt 3.1.3, 3.1.5, 3.1.6, 3.1.8, 3.1.9 og 3.1.10 i del 3, indledningen til del 4 og punkt 4.3, 4.3.1, 4.3.3, 4.5.1, 4.6, 4.8, 4.9 og 4.10 i del 4, indledningen til del 5 og punkt 5.1.1, 5.1.2.2,

5.2 og 5.3 i del 5, og bilag 1, 2 og 3, tabel 3 og 4 i bilag 4, indledningen og formular C, E, G, I, J, K, L, M, N og O i bilag 5, og bilag 6 i Sirene-Håndbogen ændres af udvalget i overensstemmelse med den i artikel 3 omhandlede forskriftsprocedure.

2. Supplerende instrukser, herunder andre bilag, kan også indføres i Sirene-Håndbogen i overensstemmelse med den i artikel 3 omhandlede forskriftsprocedure. Med hensyn til bilag 5 kan sådanne ændringer navnlig omfatte udarbejdelse af supplerende formularer, hvis dette viser sig at være nødvendigt.

Artikel 3

1. Kommissionen bistås af et forskriftsudvalg.
2. Når der henvises til denne artikel, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF.

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til to måneder.

3. Udvalget vedtager selv sin forretningsorden.

Artikel 4

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

Udfærdiget i ...

På Rådets vegne

...

Formand

⁽¹⁾ EFT L 131 af 1.6.2000, s. 43.

⁽²⁾ EFT L 64 af 7.3.2002, s. 20.

Initiativ fra Kongeriget Spanien med henblik på vedtagelse af Rådets direktiv om transportvirksomheders forpligtelse til at fremsende oplysninger om befordrede personer

(2003/C 82/08)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 62, stk. 2, litra a), og artikel 63, stk. 3, litra b),

under henvisning til initiativ fra Kongeriget Spanien ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) For effektivt at bekæmpe illegal indvandring er det af afgørende betydning, at alle medlemsstaterne indfører en ordning, der nærmere fastsætter forpligtelserne for transportvirksomheder, der befordrer tredjelandstatsborgere ind på medlemsstaternes område. For i højere grad at sikre, at dette mål nås, bør medlemsstaternes finansielle sanktioner i tilfælde af overtrædelse af de forpligtelser, som påhviler transportvirksomhederne, ligeledes harmoniseres i videst muligt omfang under hensyn til, at medlemsstaterne har forskellige retssystemer og -praksis.
- (2) Denne foranstaltning er et led i en samlet ordning til styring af migrationsstrømmene og bekæmpelse af ulovlig indvandring.
- (3) Medlemsstaternes frihed til at opretholde eller indføre yderligere foranstaltninger eller sanktioner for transportvirksomhederne bør ikke berøres, uanset om disse er omfattet af dette direktiv eller ej.
- (4) I sager mod transportvirksomheder, som eventuelt resulterer i gennemførelse af sanktioner, sikrer medlemsstaterne, at retten til henholdsvis forsvar og indsigelse mod sådanne afgørelser kan udøves effektivt.
- (5) Foranstaltningerne i dette direktiv omfatter de kontrolmuligheder, der er omfattet af Schengen-Eksekutivkomitéens afgørelse (SCH/com-ex (94) 17, rev. 4), og som gør det muligt at afsætte tilstrækkelig tid til at gennemføre en forlænget og detaljeret grænsekontrol af hver enkelt passager, efter at oplysningerne om de befordrede personer er fremsendt elektronisk til ankomstlufthavnen.

(6) I medfør af artikel 1 og 2 i protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af dette direktiv, som derfor ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark. Inden seks måneder efter, at Rådet har truffet afgørelse om dette direktiv til udbygning af Schengen-reglerne efter bestemmelserne i afsnit IV i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, træffer Danmark afgørelse om, hvorvidt det vil gennemføre dette direktiv i sin nationale lovgivning, jf. artikel 5 i protokollen om Danmarks stilling.

(7) For så vidt angår Republikken Island og Kongeriget Norge udgør dette direktiv en udbygning af Schengen-reglerne ifølge den aftale, som Rådet for Den Europæiske Union indgik med disse to lande den 18. maj 1999, om associering i gennemførelsen, anvendelsen og den videre udvikling af Schengen-reglerne —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Formål

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at pålægge transportvirksomheder til de myndigheder, der foretager grænsekontrollen,

- a) ved ombordstigningen at fremsende oplysninger om de personer, der skal befordres
- b) at fremsende oplysninger om de tredjelandstatsborgere, som de har befordret ind på medlemsstaternes område, og som på den på billetten anførte dato ikke er rejst tilbage til oprindelseslandet eller har fortsat rejsen til et tredjeland. Disse oplysninger skal fremsendes senest 48 timer efter datoen for hjemrejsen eller forsættelsen af rejsen til et tredjeland.

Oplysningerne skal omfatte nummer på pas eller anden anvendt rejslegitimation, nationalitet, for- og efternavn samt fødselsdato og fødested.

Artikel 2

Sanktioner

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at sanktioner, der finder anvendelse over for transportvirksomheder, har afskrækkende virkning, er effektive og står i et rimeligt forhold til overtrædelsen, og at:

⁽¹⁾ EUT C ...

⁽²⁾ EUT C ...

a) enten maksimumsbeløbet ikke er under 5 000 EUR

b) eller minimumsbeløbet ikke er under 3 000 EUR

eller tilsvarende national valuta til den vekselkurs, der er offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* den . . . , pr. rejse, der er gennemført, uden at oplysningerne om de befordrede personer er fremsendt, eller hvor oplysningerne ikke er korrekt fremsendt.

2. Medlemsstaterne kan over for transportvirksomheder, der ikke overholder forpligtelserne i henhold til dette direktiv, vedtage eller opretholde andre sanktioner, såsom tilbageholdelse, beslaglæggelse og konfiskation af transportmidlet eller midlertidig suspension eller inddragelse af driftstilladelsen.

Artikel 3

Klageadgang

Medlemsstaterne sørger for, at deres love og administrative bestemmelser giver transportvirksomheder, over for hvilke der anlægges sag med henblik på at pålægge sanktioner, adgang til forsvar og domstolsprøvelse.

Artikel 4

Behandling af personoplysninger

1. Oplysninger om de personer, der er omhandlet i artikel 1, fremsendes til de myndigheder, der foretager personkontrollen ved de ydre grænser, udelukkende for at lette gennemførelsen af den pågældende kontrol.

2. Når grænsekontrollen af de befordrede personer er afsluttet, sletter medlemsstaterne de fremsendte oplysninger.

Artikel 5

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme dette direktiv senest den . . . De underretter straks Kommissionen herom.

Disse bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 6

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 7

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

Udfærdiget i . . .

På Rådets vegne

...

Formand

Initiativ fra Den Helleniske Republik med henblik på vedtagelse af Rådets afgørelse om proceduren for ændring af Sirene-Håndbogen

(2003/C 82/09)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 30, stk. 1, litra a) og b), artikel 31, litra a) og b), og artikel 34, stk. 2, litra c),

under henvisning til Den Helleniske Republiks initiativ ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Schengen-informationssystemet (i det følgende benævnt »SIS«), der er oprettet i henhold til bestemmelserne i afsnit IV i Schengen-konventionen af 1990 om gennemførelse af Schengen-aftalen af 14. juni 1985 om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser (i det følgende benævnt »Schengen-konventionen«), er et vigtigt instrument for anvendelsen af Schengen-reglerne, således som disse er integreret i Den Europæiske Union.
- (2) I henhold til artikel 92 i Schengen-konventionen kan medlemsstaternes nationale dele ikke direkte udveksle SIS-data indbyrdes; de kan kun udveksle data via den tekniske støttefunktion i Strasbourg. Det vil imidlertid være hensigtsmæssigt at kunne udveksle visse supplerende oplysninger, der kræves til korrekt gennemførelse af visse bestemmelser i Schengen-konventionen, bilateralt eller multilateralt. Sådanne supplerende oplysninger er navnlig nødvendige i forbindelse med de handlinger, der kræves i medfør af bestemmelserne i artikel 25, 39, 46, 95-100, 102, stk. 3, 104, stk. 3, 106, 107, 109 og 110 i Schengen-konventionen. Udvekslingen af disse supplerende oplysninger foretages af de enkelte medlemsstaters Sirene-kontorer.
- (3) Sirene-Håndbogen indeholder en række instrukser til operatørerne i de enkelte medlemsstaters Sirene-kontorer og beskriver detaljeret de regler og procedurer, der gælder for bilateral eller multilateral udveksling af sådanne supplerende oplysninger.
- (4) Det er nødvendigt at indføre en procedure for ændring af Sirene-Håndbogen i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i de forskellige traktater.
- (5) Retsgrundlaget består af to dele: denne afgørelse med hjemmel i artikel 30, stk. 1, litra a) og b), artikel 31, litra a) og b), og artikel 34, stk. 2, litra c), i traktaten om Den Europæiske Union og en rådsforordning med hjemmel i artikel 66 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab. Grunden hertil er, som det fremgår af artikel 92 i Schengen-konventionen, at SIS

ved hjælp af elektronisk søgning skal give de af medlemsstaterne udpegede myndigheder adgang til indberetninger om personer og genstande til brug for grænsekontrollen og for anden politi- og toldkontrol inde i landet i overensstemmelse med den nationale lovgivning samt til brug for visumudstedelse, udstedelse af opholdstilladelser og forvaltning af udlændingelovgivningen som led i anvendelsen af Schengen-reglernes bestemmelser om persontrafik. Udvekslingen af de supplerende oplysninger, der kræves til gennemførelsen af de bestemmelser i Schengen-konventionen, der nævnes i betragtning 2, og som foretages af de enkelte medlemsstaters Sirene-kontorer, opfylder også disse formål, samtidig med at den understøtter politisamarbejdet generelt.

- (6) Det faktum, at det retsgrundlag, som er påkrævet for at muliggøre fremtidige ændringer af Sirene-Håndbogen, består af to adskilte instrumenter, anfægter ikke princippet om, at SIS i sig selv udgør — og fortsat bør udgøre — ét samlet, integreret informationssystem, og at Sirene-kontorerne fortsat bør udføre deres opgaver på en sådan måde, at integreringen sikres.
- (7) Der fastsættes i denne afgørelse procedurer for at træffe de nødvendige foranstaltninger til dens gennemførelse, der afspejler de relevante bestemmelser i forordning (EF) nr. .../2003, med henblik på at sikre, at der kun bliver én gennemførelsesproces for den samlede ændring af Sirene-Håndbogen.
- (8) Der skal udarbejdes en ordning, som giver repræsentanter for Island og Norge mulighed for at blive associeret i arbejdet i de udvalg, der bistår Kommissionen i udøvelsen af dennes gennemførelsesbeføjelser. Muligheden for en sådan ordning er omhandlet i den brevveksling mellem Fællesskabet og henholdsvis Island og Norge, der er knyttet som bilag til aftalen mellem Rådet for Den Europæiske Union og Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengen-reglerne ⁽³⁾.
- (9) Denne afgørelse og Det Forenede Kongeriges og Irlands deltagelse i dens vedtagelse og anvendelse berører ikke arrangementerne vedrørende Det Forenede Kongeriges og Irlands delvise deltagelse i Schengen-reglerne som fastlagt af Rådet i henholdsvis afgørelse 2000/365/EF ⁽⁴⁾ og afgørelse 2002/192/EF ⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ EUT ...

⁽²⁾ Udtalelse af ... (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽³⁾ EFT L 176 af 10.7.1999, s. 36.

⁽⁴⁾ EFT L 131 af 1.6.2000, s. 43.

⁽⁵⁾ EFT L 64 af 7.3.2002, s. 20.

- (10) Denne afgørelse udgør en udbygning til Schengen-reglerne eller har på andre måder forbindelse til dem i henhold til artikel 3, stk. 1, i tiltrædelsesakten —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Sirene-Håndbogen udgør en række instrukser til operatørerne i de enkelte medlemsstaters Sirene-kontorer og fastlægger de regler og procedurer, der gælder for bilateral og multilateral udveksling af de supplerende oplysninger, der kræves, for at visse bestemmelser i Schengen-konventionen, således som den er integreret i Den Europæiske Union, kan gennemføres korrekt.

Artikel 2

1. Indledningen, del 1 og del 2, indledningen til del 3 og punkt 3.1.1, 3.1.2, 3.1.3, 3.1.4, 3.1.5, 3.1.7, 3.1.8, 3.1.9, 3.1.10 og 3.2 i del 3, indledningen til del 4 og punkt 4.1.1, 4.1.2, 4.2, 4.3, 4.3.1, 4.3.2, 4.3.3, 4.4, 4.4.1, 4.4.2, 4.4.3, 4.5.1, 4.5.2, 4.7, 4.8, 4.9 og 4.10 i del 4, indledningen til del 5 og punkt 5.1.1, 5.1.2.1, 5.1.2.3, 5.1.2.4, 5.1.2.5, 5.1.2.6, 5.1.2.7, 5.2 og 5.3 i del 5, bilag 1, 2, 3 og 4, indledningen og formular A, B, C, D, E, F, G, H, I, J, K, L, M og P i bilag 5, og bilag 6 i Sirene-Håndbogen ændres af Kommissionen i overensstemmelse med den i artikel 3 omhandlede forskriftsprocedure.

2. Supplerende instrukser, herunder andre bilag, kan også indføres i Sirene-Håndbogen i overensstemmelse med den i artikel 3 omhandlede forskriftsprocedure. Med hensyn til bilag 5 kan sådanne ændringer navnlig omfatte udarbejdelse af supplerende formularer, hvis dette viser sig at være nødvendigt.

Artikel 3

1. Når der henvises til denne artikel, bistår Kommissionen af et forskriftsudvalg, der består af repræsentanter for medlemsstaterne, og som har Kommissionens repræsentant som formand.

2. Udvalget vedtager selv sin forretningsorden på forslag af formanden på grundlag af en standardforretningsorden, der offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

3. Kommissionens repræsentant forelægger udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget afgiver udtalelse om udkastet inden for en frist, som formanden kan fastsætte alt efter, hvor meget spørgsmålet haster. Udvalget udtaler sig med det flertal, der efter EF-traktatens artikel 205, stk. 2, gælder for afgørelser, som Rådet skal træffe på forslag af Kommissionen. Ved afstemninger i udvalget vægtes de stemmer, der afgives af repræsentanterne for medlemsstaterne, som anført i nævnte artikel. Formanden deltager ikke i afstemningen.

4. Kommissionen vedtager de påtænkte foranstaltninger, hvis de er i overensstemmelse med udvalgets udtalelse.

5. Er de påtænkte foranstaltninger ikke i overensstemmelse med udvalgets udtalelse, eller er der ikke afgivet nogen udtalelse, forelægger Kommissionen straks Rådet et forslag til de foranstaltninger, der skal træffes, og underretter Europa-Parlamentet.

6. Rådet kan træffe afgørelse om forslaget med kvalificeret flertal inden for et tidsrum på to måneder regnet fra forslagens forelæggelse for Rådet.

Har Rådet inden for denne frist med kvalificeret flertal tilkendegivet, at det er imod forslaget, behandler Kommissionen forslaget på ny. Den kan forelægge Rådet et ændret forslag, forelægge sit forslag på ny eller fremsætte forslag til en retsakt.

Har Rådet ved udløbet af denne frist hverken vedtaget den foreslåede gennemførelsesretsakt eller tilkendegivet, at det er imod forslaget til gennemførelsesforanstaltninger, vedtager Kommissionen den foreslåede gennemførelsesretsakt.

Artikel 4

Denne afgørelse har virkning fra dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i ...

På Rådets vegne

...

Formand

III

(Oplysninger)

KOMMISSIONEN

Begrænset indkaldelse af forslag vedrørende projekter på arbejdsmiljøområdet

VP/2003/19

(2003/C 82/10)

Baggrund og formål

Via budgetpost B3-4310 kan Europa-Kommissionen yde støtte til projekter på arbejdsmiljøområdet, hvis deres målsætninger i betydelig grad kan bidrage til de områder, Kommissionen har prioriteret. Kommissionen vurderer, at det er særlig vigtigt at skabe et stærkere engagement blandt de tilsynsførende på arbejdsmiljøområdet ved at fremme en effektiv gennemførelse af EF-retten.

Med hensyn til de generelle retningslinjer for arbejdstilsyn støtter Kommissionen sig til den ekspertise, der findes i Udvalget af Arbejdstilsynschefer. Dette udvalg orienteres om de forslag, der udvælges.

For at bidrage til at nå ovennævnte mål har Kommissionen til hensigt at samfinansiere projekter på følgende områder, hvilket udelukkende vil være til gavn for medlemsstaternes nationale arbejdstilsynsmyndigheder:

1) Udveksling af tilsynsførende på arbejdsmiljøområdet mellem medlemsstaternes myndigheder**2) Vurdering af nationale tilsynsordninger****Vigtigt: Projekter kan kun indsendes af de kompetente arbejdstilsynsmyndigheder i medlemsstaterne.**

Det samlede budget, der er til rådighed inden for rammerne af denne indkaldelse af forslag, er på ca. 30 000 EUR (10 000 til projekt 1 og 20 000 til projekt 2).

Støttemodtagerne bliver udvalgt på grundlag af kriterierne i denne indkaldelse af forslag og det til rådighed værende budget. Afgørelsen vil vedrøre budgettet for 2003, og projekterne skal gennemføres i 2003 og 2004.

Ansøgerne behøver ikke udfylde et ansøgningsskema, men skal følge den procedure, der er fastlagt for udveksling af tilsynsførende på arbejdsmiljøområdet, og som er beskrevet i bilag I.

Kommissionens finansielle bistand begrænses til refundering af rejse- og opholdsudgifter i henhold til gældende bestemmelser. Udgifterne dækkes 100 %.

Sidste frist for indsendelse af ansøgninger er den 30. september 2003.

Udvælgelseskriterier

Kun forslag fra ansøgere, der fungerer som kompetente tilsynsmyndigheder på arbejdsmiljøområdet i en af medlemsstaterne, kan komme i betragtning.

- De skal have selvstændig retlig status.
- De skal have en selvstændig administrativ og økonomisk ledelsesstruktur.
- Deres finansielle ressourcer må ikke udelukkende bestå af støtte og tilskud fra EU-institutioner.
- De skal kunne finansiere deres aktiviteter i den periode, der er fastsat for gennemførelsen af det foreslåede projekt.
- De skal teknisk være i stand til at gennemføre det foreslåede projekt.

Deltagelse i indkaldelsen af forslag er **udelukket** for ansøgere:

- der ikke er den kompetente myndighed for arbejdsmiljøtilsyn
- der indsender ansøgningen efter datoen for sidste frist, der er anført nedenfor
- hvis aktiviteter henhører under andre EU-initiativer
- hvis aktiviteter er kopier af nationale initiativer.

Tildelingskriterier

Ved behandlingen af forslag vil ansøgerne blive udvalgt på grundlag af følgende kriterier:

- Overensstemmelse med de ovenfor fastsatte målsætninger.
- Synlig EU-dimension.
- EU-støttens virkning, for så vidt angår incitament og synlighed.
- Bevis for ekspertise på det valgte område.
- Evne til at sikre udvekslingen af oplysninger og overførslen af erfaringer mellem medlemsstaterne.
- Omkostningseffektivitet.

Procedure for indsendelse af forslag

Forslagene samt al den krævede dokumentation skal inden den 30. september 2003 (poststemplets dato er afgørende) indsendes til den adresse, som er anført nedenfor, i overensstemmelse med den procedure, der er beskrevet i bilag I. Forslag, som indsendes pr. fax eller e-post, og ufuldstændige ansøgninger vil blive afvist.

Europa-Kommissionen
Generaldirektoratet for Beskæftigelse, Sociale Anliggender og
Arbejdsmarkedsforhold
EMPL/D/5 — Sundhed, sikkerhed og hygiejne på arbejds-
pladsen
Jean Monnet C3-066A
L-2920 Luxembourg
Fax (352) 4301 34259
E-post: jocelyne.husson@cec.eu.int

BILAG I**Bilag til indkaldelsen af forslag — Budgetpost B3-4310****PROCEDURE FOR UDVEKSLING AF TILSYNSFØRENDE****OPLYSNINGER, SOM SKAL INDSENDES TIL KOMMISSIONEN**

- 1) Brev fra de nationale myndigheder i ansøgerens land til Kommissionen med nærmere oplysninger om:
 - det nøjagtige formål med udvekslingen
 - udvekslingens varighed og de datoer, som er fastsat sammen med værtslandet.
- 2) Kopi af det brev, værtslandet sender til ansøgerlandet for at bekræfte aftalen.
- 3) Navn, adresse og kontaktoplysninger for den tilsynsførende.
- 4) Omkostninger til rejsen fra den tilsynsførendes oprindelsessted til værtslandet plus rejseomkostninger i dette land; alle omkostninger skal helst angives i euro (**Kommissionen vil beregne de daglige diæter for tjenesterejsens varighed på grundlag af antallet af kalenderdage**).
- 5) Kontonummer (bankkonto eller postgirokonto) og bankidentifikationsformular vedrørende den tilsynsførende (**vedlæg et originaldokument**).

Ansøgningsskemaet med bilag skal indgives til Kommissionen (att.: GD EMPL/D/5), Bâtiment Jean Monnet, L-2920 Luxembourg **senest to måneder inden den dato, der er fastsat for afrejsen**.

BILAG II**Bilag til indkaldelsen af forslag — Budgetpost B3-4310**

Tidsplanen for indkaldelsen af forslag ser således ud:

- Offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*: april 2003
 - Frist for indsendelse af forslag: 30. september 2003.
-